

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko pn.

**Budowa zakładu odzysku odpadów innych niż niebezpieczne
wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, na parcelach
1348/82, 1348/85, 1348/86, 1348/87, 1348/89 w Goleszowie.**

Inwestor:

PPHU MARTA Krzysztof Ścigany
ul Św. Katarzyny 124, Cięcina
34-350 Węgierska Górka

Autor opracowania:

Aleksander Poniatowski
mgr inż. inżynierii środowiska
43-450 Ustka, ul. Partyzantów 15
tel. 667 750 731

Goleszów, czerwiec 2019 r.

SPIS TREŚCI:

1. Wstęp	4
1.2. Kwalifikacja przedsięwzięcia	9
1.3. Dane ogólne o przedsięwzięciu.....	11
2. Opis planowanego przedsięwzięcia	14
2.1. Charakterystyka całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji lub użytkowania	14
2.2. Główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych.....	26
2.3. Przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia.....	27
2.3.1. Emisja zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego	27
2.3.2. Poziomy emisji hałasu z terenu inwestycji	28
2.3.3. Gospodarka wodno - ściekowa	30
2.3.4. Odpady.....	31
3. Informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi	34
4. Informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużycie.....	34
5. Informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.....	35
6. Ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu.	35
7. Opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.....	38
7.1. Elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy.....	38
7.2. Właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód.....	42
8. Opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.....	42
9. Opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zrealizowane.....	43
10. Informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się	

realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem.....	43
11. Opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową.....	44
12. Opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania.....	45
12.1. Wariant proponowany przez wnioskodawcę oraz racjonalny wariant alternatywny.....	45
12.2. Racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska.....	46
13. Określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko.....	46
14. Uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu	48
15. Opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia.....	49
16. Analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem.....	50
17. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	51

1. Wstęp

Celem opracowania jest określenie, w jakim zakresie realizacja przedmiotowego zamierzenia wpłynie na poszczególne elementy środowiska w miejscu realizacji przedsięwzięcia wraz z terenami przyległymi. W procesie inwestycyjnym każde przedsięwzięcie jest poddawane analizie w zakresie wymagań ochrony środowiska, która oparta jest na następujących aktach prawnych:

Podstawę opracowania stanowią:

1. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2013, poz. 1235 tekst jednolity ze zm.).
2. Rozporządzenie Rady Ministrów z 09 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2010, Nr 213, poz. 1397).
3. Rozporządzenie Rady Ministrów z 25 czerwca 2013 zmieniające rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2013, poz. 817).
4. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. 2014, poz. 1169).
5. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2013, poz. 21 – tekst jedn. ze zm).
6. Ustawa z dnia 19 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2003, Nr 7, poz. 78).
7. Ustawa z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2010, Nr 28, poz. 145).
8. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 29 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. 2014, poz. 1923).
9. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r.- Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2013, poz. 1232 – tekst jednolity ze zm.).
10. Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. 2001, Nr 100, poz. 1085 ze zm.).
11. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. 2014, poz. 613 – tekst jednolity ze zm.).
12. Ustawa z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2013, poz. 1238).

13. Prawo wodne – Ustawa z 18 lipca 2001 r. (Dz. U. 2015, poz. 469 – tekst jednolity ze zm.).
14. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2012, poz. 647 ze zm.).
15. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2013, poz. 627 – test jedn. ze zm.).
16. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2007, Nr 120, poz. 826) oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2012, poz. 1109) – obwieszczenie o tekście jednolitym (Dz. U. 2014, poz. 112).
17. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 16 stycznia 2015 r. w sprawie rodzajów odpadów, które mogą być składowane na składowisku odpadów w sposób nieselektywny (Dz. U. 2015, poz. 110).
18. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2010, Nr 16, poz. 87).
19. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. 2014, poz. 1546).
20. Ustawa z 21 czerwca 2001 r. o ratyfikacji Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz. U. 2001, Nr 89, poz. 970).
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie rodzajów odpadów i ilości odpadów, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (Dz. U. 2014, poz. 1974).
22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie wzorów wykazów zawierających informację i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat (Dz. U. 2014, poz. 274).
23. Rozporządzenie Ministra Środowiska z 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2012, poz. 1031).
24. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 grudnia 2002 r. w sprawie poważnych awarii objętych obowiązkiem zgłoszenia do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (Dz. U. 2003, Nr 5, poz. 58).
25. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. 2002, Nr 8, poz. 70).

26. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. 2003, Nr 192, poz. 1883).
27. Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej (Dz. U. 2004, Nr 96, poz. 959).
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie określenia wzorów oznakowania opakowań (Dz. U. 2004, Nr 94, poz. 927).
29. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane (Dz. U. 2013, poz. 1409 – tekst jednolity ze zm.).
30. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. 2014, poz. 1800).
31. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2012, poz. 81).
32. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 maja 2004 r. w sprawie warunków, w których uznaje się, że odpady nie są niebezpieczne (Dz. U. 2004, Nr 128, poz. 1347) – ważny do 22 stycznia 2016 r. lub do czasu wydania nowego.
33. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie dopuszczalnych mas substancji, które mogą być odprowadzane w ściekach przemysłowych (Dz. U. 2004, Nr 180, poz. 1867).
34. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 30 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i trybu postępowania w sprawach rozbiórek nieużytkowanych lub niewykończonych obiektów budowlanych (Dz. U. 2004, Nr 198, poz. 2043).
35. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. 2010, Nr 77, poz. 510 ze zm.).
36. Rozporządzenie Ministra Środowiska z 10 listopada 2005 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, których wprowadzanie w ściekach przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego (Dz. U. 2005, Nr 233, poz. 1988).

37. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. 2006, Nr 49, poz. 356) - ważny do 22 stycznia 2016 r. lub do czasu wydania nowego.
38. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie listy rodzajów odpadów, które posiadacz odpadów może przekazywać osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku (Dz.U. 2006, Nr 75, poz. 527) - ważny do 22 stycznia 2016 r. lub do czasu wydania nowego.
39. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 19 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie listy rodzajów odpadów, które posiadacz odpadów może przekazywać osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami, oraz dopuszczalnym metod ich odzysku (Dz. U. 2008, Nr 235, poz. 1614) - ważny do 22 stycznia 2016 r. lub do czasu wydania nowego.
40. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 31 grudnia 2014 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów (Dz.U. 2014, poz. 1973).
41. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie procesu odzysku R10 (Dz.U. 2015, poz. 132).
42. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. 2011, Nr 25, poz. 133).
43. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 29 marca 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. 2012, poz. 358).
44. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 października 2014 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz.U. 2014, poz. 1482).
45. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, których wprowadzanie w ściekach przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego (Dz. U. 2008, Nr 229, poz. 1538).
46. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych oraz terminów i sposobów ich realizacji (Dz. U. 2008, Nr 215, poz. 1366).

47. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. 2014, poz. 1542).
48. Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 4 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu postępowania z olejami odpadowymi (Dz. U. 2004, Nr 192, poz. 1968).
49. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 24 czerwca 2002 r. w sprawie wymagań w zakresie wykorzystywania i przemieszczania substancji stwarzających szczególne zagrożenie dla środowiska oraz wykorzystywania i oczyszczania instalacji lub urządzeń, w których były lub są wykorzystywane substancje stwarzające szczególne zagrożenie dla środowiska (Dz. U. 2002, Nr 96, poz. 860).
50. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 września 2012 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. 2012, poz. 1032).
51. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. 2013, poz. 1479).
52. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia (Dz. U. 2010, Nr 130, poz. 880).
53. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie przypadków, w których wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z instalacji nie wymaga pozwolenia (Dz. U. 2010, Nr 130, poz. 881).
54. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. 2013, poz. 1155 – tekst jednolity ze zm.).
55. Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków.
56. Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory.
57. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2011, Nr 237, poz. 1419).
58. Rozporządzenie ministra Środowiska z dnia 11 marca 2005 r. w sprawie ustalenia listy gatunków łownych (Dz. U. 2005, Nr 45, poz. 433).
59. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2012, poz. 81).

1.2. Kwalifikacja przedsięwzięcia

Analizowane przedsięwzięcie pn.: Budowa zakładu odzysku odpadów innych niż niebezpieczne wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, na parcelach 1348/82, 1348/85, 1348/86, 1348/87, 1348/89 w Goleiszowie zalicza się do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Wg Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko analizowane przedsięwzięcie zalicza się do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być nałożony. Podczas pracy nad raportem o oddziaływaniu na środowisko inwestycja została zaklasyfikowana jako:

- § 3 ust. 1 pkt. 80 „instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów”

- § 3 ust. 1 pkt. 32 „instalacje do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszanin, niebędących produktami spożywczymi, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt. 21”

- § 3 ust. 1 pkt. 37 „instalacje do naziemnego magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, gazów łatwopalnych oraz innych kopalnych surowców energetycznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 10 m³ oraz zbiorników

na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³, a także niezwiązanych z dystrybucją instalacji do magazynowania stałych surowców energetycznych”,

oraz § 3 ust. 1 pkt. 52 „zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a (obszary objęte formami ochrony przyrody – parki narodowe, rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, obszary Natura 2000, użytki ekologiczne, zespoły przyrodniczo – krajobrazowe oraz otuliny parków narodowych, rezerwatów przyrody oraz parków krajobrazowych), przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia”.

Przedmiotem inwestycji jest realizacja instalacji do odzysku odpadów innych niż niebezpieczne – instalacji pirolizy, w której surowcem będzie guma oraz zużyte opony. Do zakładu dowożone będą zużyte, pocięte na kawałki opony przez dostawców zewnętrznych. Opony, które dostarczane będą w całości, rozdrabniane będą na miejscu w pomieszczeniu zamkniętym. Następnie rozdrobnione opony będą poddawane procesowi pirolizy, w instalacji. Kraking – piroliza niskotemperaturowa jest procesem rozkładu katalitycznego substancji w temperaturze 350 – 400⁰ C, bez kontaktu z tlenem i innymi czynnikami utleniającymi. W procesie pirolizy niskotemperaturowej związki chemiczne ulegają rozkładowi. Proces ten stosuje się do recyklingu wybranych grup surowców wysokokalorycznych, m.in. opony, guma itp.

Piroliza jest procesem degradacji cząsteczki związku chemicznego w dostatecznie wysokiej temperaturze w środowisku beztlenowym. Konsekwencją rozwoju technologii recyklingu i adaptowania rozwiązań z innych gałęzi gospodarki kraking stał się procesem znaczącym dla przetwarzania zużytych wyrobów gumowych na wartościowe i poszukiwane produkty rynkowe.

Inwestycja będzie polegać na montażu dwóch reaktorów do pirolizy odpadów o wydajności 10 ton na dobę dla każdego reaktora. Jako paliwo pomocnicze stosowany będzie gaz LPG. Paliwo pomocnicze magazynowane będzie w zbiorniku o pojemności do 50 m³. Produkt w postaci oleju pirolitycznego będzie magazynowany w dwóch zbiornikach operacyjnych o pojemności do 60 m³ każdy. Dystrybucja oleju będzie w gestii odbiorcy zewnętrznego. Inwestycja będzie realizowana na terenie ok. 1,82 ha jako zabudowa przemysłowa (teren byłej cementowni Golezów).

Przedsięwzięcie polega na montażu instalacji do procesu przetwarzania odpadów gumowych i opon, bezciśnieniowego upłynnienia, metodą pirolizy

niskotemperaturowej, w systemie ciągłym w temperaturze 350-400 °C. W skład instalacji wchodzi m.in. układ przygotowania wsadu, układ nagrzewania reaktora, reaktor (2 sztuki), rozdzielacz produktów, zbiorniki na uzyskany olej, układ oczyszczania gazu, automatyczny odbieralnik sadzy, separatory magnetyczne, układ chłodzenia, układ destylacji, układ rozdrabniania sadzy, układ sterowania. Zdolność przetwórcza instalacji wynosi 3650 Mg/rok zużytych opon. Produktami będą olej pirolityczny, sadza techniczna, gaz pirolityczny i złom stalowy - krot. Proces produkcyjny jest procesem zamkniętym, pozwalającym na dotrzymanie standardów ochrony środowiska.

Projektowana inwestycja dwóch reaktorów do pirolizy odpadów gumowych oraz zużytych opon, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, nie ma obowiązku uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Zgodnie z pkt 5 ust. 2a instalacja w gospodarce odpadami „do termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 3 tony na godzinę” wymieniona jest jako instalacja mogąca powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, przy czym parametry tego samego rodzaju charakteryzujące skale działalności prowadzonej w instalacji, odnoszące się do instalacji tego samego rodzaju położonych na terenie jednego zakładu nie sumuje się. W przypadku niniejszego zamierzenia inwestycyjnego przewiduje się realizację dwóch reaktorów do pirolizy odpadów o wydajności 10 Mg/dobę każdy, jednakże reaktory będą powiązane technologicznie jednym systemem oczyszczania oraz jednym emitorem, zatem wydajność pirolizy wyniesie 20 Mg/dobę. Również wartość graniczna określona w punkcie 5 ust. 3b – „instalacja w gospodarce odpadami dla odpadów innych niż niebezpieczne z wyłączeniem działań realizowanych podczas oczyszczania ścieków komunalnych, do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem następujących działań – obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania” nie jest przekroczona, ponieważ wydajność instalacji do rozdrabniania odpadów wynosi max. 60 Mg/dobę.

1.3. Dane ogólne o przedsięwzięciu

Planowana inwestycja zostanie zlokalizowana na działkach nr 1348/82, 1348/85, 1348/86, 1348/87, 1348/89 w Goleszowie o powierzchni 1,8 ha, położonych na terenie

byłej cementowni Goleiszów. Parcele są częściowo utwardzone, brak roślinności. Widoczne nieliczne samosiejki drzew, teren w bardzo małym stopniu pokryty trawą, nie planuje się usuwania drzew. Teren wskazanych parcel przygotowany był pod inwestycję – utwardzone asfaltem i betonem parkingi i dojazdy.

Bilans całego terenu wynosi:

- powierzchnia planowanej hali - 600 m²,
- powierzchnia utwardzona dojazdów i parkingów, waga – 12000 m²,
- powierzchnia biologicznie czynna – 5400 m².

Do istniejącego budynku doprowadzone będą przyłącza:

- wodociągowy,
- energii elektrycznej.

Przedmiotowa inwestycja zlokalizowana będzie w województwie śląskim, w powiecie cieszyńskim, gminie Goleiszów, miejscowości Goleiszów. Zakład zlokalizowany będzie na działkach ewidencyjnych nr 1348/82, 1348/85, 1348/86, 1348/87, 1348/89 obręb Goleiszów. Inwestycja polega na budowie dwóch linii instalacji odzysku odpadów innych niż niebezpieczne - odpady gumy, zużyte opony samochodowe. W ramach działania przewiduje się:

1. budowę budynku produkcyjnego, magazynowego;
2. montaż dwóch linii instalacji do odzysku odpadów z gumy;
3. wyposażenie projektowanego budynku w niezbędną infrastrukturę;
4. montaż wagi;
5. montaż dwóch naziemnych zbiorników na gaz;
6. montaż jednego naziemnego zbiornika na olej popirolityczny;
7. montaż jednego naziemnego zbiornika technologicznego;
8. wyznaczenie, utwardzenie i uszczelnienie placu magazynowania odpadów – przeznaczonych do przetworzenia (boksy);
9. wyznaczenie, utwardzenie i uszczelnienie tymczasowego miejsca gromadzenia odpadów;
10. wyznaczenie oraz utwardzenie dróg dojazdowych oraz placów manewrowych i parkingów dla samochodów ciężarowych o ładowności 18 i 25 ton - 2 szt.,
11. dla samochodów osobowych - 7 szt.

Od strony północnej: tory kolejowe, dalej pola uprawne.

Od strony zachodniej, południowej i wschodniej: tereny działalności usługowej i produkcyjnej, prowadzone przez inne podmioty.

Inwestycja zlokalizowana będzie na części ww. działek oznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego sołectwa Goleiszów

zatwierdzonym uchwałą nr XXVII/249/05 Rady Gminy w Goleszowie z dnia 25 stycznia 2005 r. w jednostce oznaczonej symbolem TPS, dla których istnieje zapis – zakłady produkcyjne, przetwórcze, bazy, składy, magazyny wraz z infrastrukturą techniczną oraz parkingami, niezbędnymi do ich funkcjonowania oraz tereny przeznaczone dla realizacji pozostałych dróg i ulic o funkcjach dojazdowych.

Stąd też należy uznać, że inwestycja polegająca na budowie zakładu odzysku odpadów innych niż niebezpieczne wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą na terenie, do którego inwestor będzie posiadał tytuł prawny, jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Źródło: www.goleszow.pl

W najbliższym otoczeniu rozpatrywanego zakładu brak jest zabytków w rozumieniu ustawy dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Stąd należy uznać, że instalacja nie będzie oddziaływała w żaden sposób na jakiegokolwiek obiekty i obszary poddane ochronie na podstawie

przepisów ww. ustawy. Budowa zakładu i jego późniejsza eksploatacja w żaden sposób nie wpłynie na elementy przyrody nieożywionej. W rejonie oddziaływania inwestycji nie zidentyfikowano elementów przyrody nieożywionej, nie wpłynie również w żaden sposób na zdrowie ludzi.

W bezpośrednim sąsiedztwie lokalizacji instalacji brak jest form ochrony przyrody utworzonych na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Woda będzie dostarczana z przyłącza wodociągowego. Woda będzie wykorzystywana tylko do celów socjalno-bytowych. Ścieki socjalno-bytowe odprowadzane do szczelnego szamba. Ścieki technologiczne nie będą powstawały. Wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych i dachu odprowadzane będą, na podstawie pozwolenia wodnoprawnego, po podczyszczeniu w separatorze do kanalizacji deszczowej, a następnie do dołów chłonnych. Wytwarzane odpady będą przekazywane uprawnionym odbiorcom posiadającym stosowne zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odzysku czy unieszkodliwiania odpadów.

2. Opis planowanego przedsięwzięcia

2.1. Charakterystyka całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji lub użytkowania

Działalność polegać będzie na produkcji sadzy technicznej i oleju popirolitycznego z odpadów innych niż niebezpieczne. Planowana inwestycja umożliwi produkcję oleju popirolitycznego przy wykorzystaniu zużytych opon samochodowych oraz odpadowej gumy. Produktami powstającym w procesie jest złom stalowy oraz gaz opałowy. W Zakładzie będą zlokalizowane dwa reaktory pirolityczne.

Do zakładu dowożone będą zużyte, pocięte na kawałki opony przez dostawców zewnętrznych. Opony, które dostarczane będą w całości, rozdrabniane będą na miejscu w pomieszczeniu zamkniętym. Następnie rozdrobnione opony będą poddawane procesowi pirolizy, w instalacji. Kraking – piroliza niskotemperaturowa jest procesem rozkładu katalitycznego substancji w temperaturze 350 – 400⁰ C, bez kontaktu z tlenem i innymi czynnikami utleniającymi. W procesie pirolizy niskotemperaturowej związki chemiczne ulegają rozkładowi. Proces ten stosuje się do recyklingu wybranych grup surowców wysokokalorycznych, m.in. takich jak opony, guma itp.

Piroliza jest procesem degradacji cząsteczki związku chemicznego w dostatecznie wysokiej temperaturze w środowisku beztlenowym. Konsekwencją rozwoju technologii recyklingu i adaptowania rozwiązań z innych gałęzi gospodarki kraking stał się procesem znaczącym dla przetwarzania zużytych wyrobów gumowych na wartościowe i poszukiwane produkty rynkowe.

Podstawowym profilem działalności zakładu będzie wytwarzanie oleju popirolitycznego. Produktami, które również będą otrzymywane w procesie produkcyjnym będą: sadza techniczna, stal – złom stalowy oraz gaz opałowy. Zostaną wykonane badania, w specjalnie przygotowanym module, w celu zbadania możliwości wydzielenie związków organicznych z części strumienia oleju popirolitycznego. Są to produkty na które stale utrzymuje się wysoki popyt. Głównym surowcem używanym do ich uzyskania będzie guma ze zużytych opon samochodowych oraz innych materiałów gumowych, np. taśmociągów.

Proces pirolizy w zakładzie będzie oparty o następujące obiekty i urządzenia (dane uzyskane od producenta):

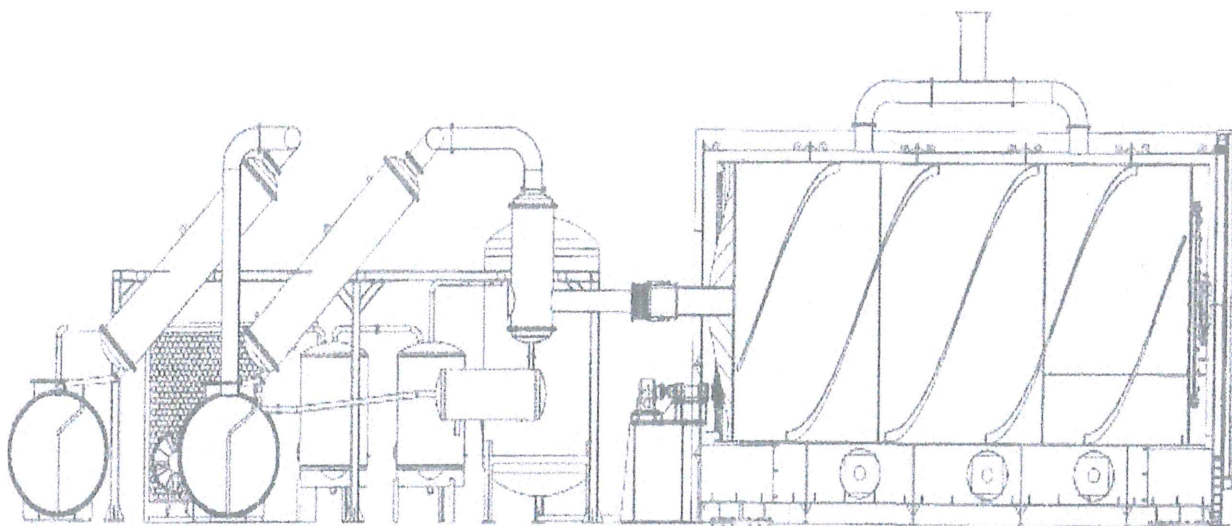
1. **Układ nagrzewania komory załadowczej** - układ nagrzewania składa się z regulowanych palników równomiernie rozłożonych pod płaszczem obrotowej komory załadowczej. Układ nagrzewania wykorzystuje we wstępnej fazie gaz ziemny, propan-butan. Po zainicjowaniu reakcji rozkładu (termolizy) układ grzewczy zasilany jest gazem potermolitycznym, generowanym w czasie trwającego procesu.
2. **Komora załadowcza** - obrotowy stalowy bęben, wyposażony wewnątrz w spiralny kołnierz izolowany termicznie materiałem ogniotrwałym (np. gliną keramzytową), jest miejscem degradacji odpadów gumowych lub odpadów z tworzyw sztucznych na frakcje: gazową, ciekłą i stałą. Pracuje w trybie rotacyjnym.
3. **Separator produktów** - głównym celem separatora jest rozdzielenie poszczególnych produktów z wpływających z komory załadowczej oparów (para wodna, gaz, oleje itp.). Od gazu potermolitycznego separowany jest nadmiar pary wodnej a od lekkich frakcji węglowodorów ciężki "olej opałowy", który może być zawracany do reaktora celem poddania go kolejnej reakcji termolizy. Rozwiązanie to wpływa korzystnie na zwiększenie wydajności i jakości otrzymywanej lekkiej frakcji ciekłych węglowodorów.
4. **Wymiennik ciepła, skraplacz produktów płynnych** - zbiornik skraplacza

wyposażony w węzownicę z wodą chłodzącą ma za zadanie skroplenie frakcji olejowej (lekkiej). Układ chłodzenia zasilany jest płynem (np. wodny roztwór glikoli) w obiegu zamkniętym.

5. **Układ płuczek gazu** - układ oczyszczający (filtrujący) za pomocą wody gaz potermolityczny z nadmiaru cząstek stałych i innych zanieczyszczeń, m.in. tlenków siarki, azotu oraz pozostałości ciekłych. Chroni palniki układu nagrzewania komory załadowniczej przed niepożądanymi zanieczyszczeniami.
6. **Układ chłodzenia** - urządzenie chłodnicze zabezpiecza i podnosi wydajność skraplaczy oraz zapewnia wysoką efektywność chłodzenia.
7. **Zbiornik na uzyskany gaz** - zbiornik jest przystosowany do odbioru powstającego w procesie gazu. Wyposażony jest w zawory przesyłowe, które w każdej chwili mogą być połączone z palnikami, tzw. świeczką, lub większym zbiornikiem usytuowanym poza instalacją. Może być również połączony bezpośrednio ze sprężarką.
8. **Zbiorniki na uzyskany olej** - zbiorniki są przystosowane do odbioru skroplonego produktu. Są wyposażone zawory przesyłowe, które w każdej chwili mogą być połączone z większym zbiornikiem usytuowanym poza instalacją
9. **Komin wylotowy spalin.**
10. **Palniki** - zestaw (1-6) palników dwupaliwowych lub naprzemiennie jednopaliwowych olejowych i gazowych.
11. **Drzwi wewnętrzne komory załadowniczej.**
12. **Drzwi zewnętrzne obudowy komory załadowniczej.**
13. **Napęd reaktora.**

Ponadto instalacja wyposażona jest w:

14. **Centralny układ sterowania** - służy do bezpiecznego, półautomatycznego sterowania całym procesem.
15. **Automatyczny system odbierania karbonizatu [odkurzacz]** - w połączeniu z układem odpylania wyposażonym w separator magnetyczny czyni instalację w pełni zamkniętą na emisję pyłów.
16. **Pochodnia procesowe (świeczka)** - układ bezpiecznego spalania gazu zmieszanego z tlenem. Służy do bezpiecznego spalania nadmiaru gazu, który nie został zużyty w procesie podgrzewania. Sytuacja taka występuje bardzo rzadko - zazwyczaj cała ilość uzyskanego gazu ulega zużyciu.
17. **Automatyczny zawór odpowietrzający**
18. **Czujniki dymu i gazu**
19. **Nożyce do cięcia opon**

Schemat ogólny instalacji. Dane producenta.

Inwestycja polegać będzie na prowadzeniu pirolitycznego procesu przerobu gumy pochodzącej z użytkowych opon lub innych tego typu wyrobów gumowych.

Cały proces recyklingu polega na mechaniczno-termicznej obróbce dokonywanej w warunkach niskotemperaturowych, bez dostępu tlenu, w obecności lub bez katalizatora. Cały system wyposażony będzie w system wentylacji, co minimalizuje pylenie podczas trwania procesu produkcyjnego.

Prognozuje się, iż maksymalna wydajność instalacji wyniesie około 7500 Mg przerabianych odpadów gumowych w ciągu roku, dla dwuzmianowego systemu pracy. Łączne zużycie energii dla kompletnej linii technologicznej około 1000 kW.

Opis technologii

Zamiarem inwestora i przeznaczeniem instalacji jest przetwarzanie wszelkiego rodzaju zużytych wyrobów gumowych, w tym opon na dwa podstawowe produkty rynkowe, jakimi będą: olej pirolityczny i sadzę techniczną.

Instalacja do pirolizy odpadów gumowych przeznaczona do przetwarzania zużytych opon i odpadów tworzyw sztucznych (polietylen, polipropylen, polistyrol), w której produktem końcowym może być energia elektryczna, energia cieplna, para wodna lub paliwa ciekłe. Przyjmowane odpady będą rozdysponowane na zespół ważenia i rejestrowania dostarczonych odpadów na terenie zakładu, a następnie do

boksu (kwatery) gdzie będą magazynowane do czasu użycia w procesie. Przewiduje się, że dostawy odpadów realizowane będą tylko transportem samochodowym.

Samochody wszystkie wjeżdżające z odpadami będą ważone dwukrotnie (przy wjeździe i wyjeździe). Po przyjeździe do zakładu samochody będą ważone na wadze pomostowej wyposażonej w komputerowy system ważenia. Odpady będą wyładowywane do wybetonowanego boksu. Głównym zadaniem systemu ważenia i kontroli będzie zapewnienie kontroli ilościowej i jakościowej odpadów dostarczanych do instalacji. Odbywać się to będzie na podstawie dostarczonej przez kierowcę dokumentacji.

Przed przystąpieniem do procesu technologicznego opony będą rozdrabniane w celu polepszenia ich upakowania w reaktorze. Przy otwartym wlocie załadowniczym wypełnia się reaktor przygotowanym wcześniej surowcem. Czynność ta wykonywana będzie ręcznie lub mechanicznie przy pomocy ładowarki lub taśmociągu. Po całkowitym wypełnieniu reaktora surowcem zamyka się włącznik załadowniczy. Następnie otwiera się zawór odpowietrzający i zamyka zawór parowo-gazowy. Wszystkie pozostałe zawory w instalacji, z wyjątkiem gazowego, przed rozpoczęciem ogrzewania reaktora pozostają w pozycji zamkniętej. Kolejną operacją jest inicjacja procesu, w tym przypadku gazem płynnym (propan-butan) spalany w palnikach komory spalania pod danym reaktorem. W pierwszej fazie procesu konieczne jest intensywne podgrzanie reaktora do osiągnięcia temperatury ok. 450°C.

Do ogrzania reaktora w kolejnych cyklach można wykorzystywać gaz pirolityczny, powstający podczas pirolizy w drugim pracującym równolegle reaktorze. Ogrzanie reaktora rozpoczyna proces pirolizy. Podczas procesu komora reaktora obraca się w celu uzyskania równomiernego rozkładu temperatury i uniknięcia osadzania się pyłów na jego dnie.

Planowany recykling odpadów (opony i odpady gumy) prowadzony będzie metodą pirolizy niskotemperaturowej. Proces rozkładu termicznego odbywać się będzie w temperaturze 350 – 380°C, w atmosferze beztlenowej.

W procesie tym bardziej złożone związki chemiczne wchodzące w skład pirolizowanej substancji ulegają rozkładowi do prostszych związków o mniejszej masie cząstkowej. Proces ten stosuje się do unieszkodliwiania wybranych grup odpadów wysokokalorycznych m.in. opon czy odpadów gumowych.

Przed przystąpieniem do przetwarzania odpadów zużyte odpady gumy w postaci opon i gumy zostaną rozdrobnione za pomocą nożyc, co pozwoli na wydajne

wypełnienie komory załadowczej w reaktora. Reaktor załadowywany jest do momentu całkowitego jego zapelnienia. Ogrzewanie reaktora realizowane będzie poprzez wykorzystanie gazu pirolitycznego powstałego jako frakcja gazowa podczas pirolizy odpadów w reaktorze (zastosowany zostanie do tego celu palnik gazowy). Natomiast pierwszy rozruch instalacji nastąpi za pomocą zakupionego paliwa. Powstający gaz pirolityczny oczyszczany będzie w filtrze wstępnym i końcowym, a następnie przesyłany do zbiornika gazu pirolitycznego, skąd podawany będzie do zasilania palników w komorze spalania.

W ramach eksploatacji przedsięwzięcia będzie odbywała się kontrola jakości gazu na wyjściu za filtrem, wykonywana przez akredytowaną firmę wykonującą tego typu badania. Firma dokonująca badań jakości gazu monitorować będzie również czas wymiany filtrów.

Po rozpoczęciu procesu podgrzewania przez ok. 4 h kontroluje się wzrost temperatury oraz ciśnienia. Po osiągnięciu temperatury 380°C należy ją utrzymywać przez kolejne 4 h, przy czym co pewien czas po przekroczeniu ciśnienia 0,4 bar otwiera się zawory i spuszcza rurami do zbiornika zbiorczego frakcje ciekłe gromadzące się w poszczególnych sekcjach kolumny rektyfikacyjnej. Po upływie 8,5 h od rozpoczęcia całego procesu zamyka się zawór gazowy, wskutek czego następuje zatrzymanie ogrzewania reaktora. Po spadku temperatury do 180°C ponownie spuszcza się do zbiornika zbiorczego powstałe frakcje ciekłe. Reaktor pozostaje zamknięty do momentu, aż temperatura wewnątrz spadnie poniżej 40°C . Czas chłodzenia reaktora wynosi ok. 12 h. Po ochłodzeniu reaktora można go otworzyć i po odczekaniu 0,5 h opróżnić go z sadzy i kawałków drutu (jeśli w reaktorze procesowi poddawane były opony).

W reaktorze wprowadzany jest w odwrotny ruch rotacyjny, podobnie jak podłączona do niego ślimacznicą. Dzięki temu sadza wraz z kawałkami drutu przesuwają się do taśmy przesyłowej. Taśma ta jest obudowana i podobnie jak ślimacznicą jest chłodzona płaszczem wodnym, dzięki czemu obniżamy ostatecznie temperaturę transportowanej sadzy do około 50°C na wylocie. Następnie sadza i drut są rozdzielane na separatorze magnetycznym. Kawałki drutu wpadają do zasobnika, a po jego wypełnieniu przepakowywane są do mniejszych pojemników i przygotowane do sprzedaży. Sadza z kolei trafia przez cyklon i kolektor pulsacyjny do oddzielnego zasobnika. W dolnej części tego zasobnika znajduje się otwór, przez który sadza ładowana jest grawitacyjnie do worków (big bagów), następnie przygotowana do sprzedaży.

Odpady przetwarzane będą na dwie frakcje:

- 1) olej popirolityczny,
- 2) sadza techniczna.

W procesie odzysku powstanie również:

- 1) drut stalowy w postaci kordu,
- 2) gaz, który zawracany będzie do instalacji (obieg zamknięty).

Instalacja chłodzona będzie wodą (w ilości ok. 6 m³ wody – chłodzenie odbywać się będzie w obiegu zamkniętym).

Układ nagrzewania reaktora stanowić będzie palenisko, w którym następować będzie proces inicjacji (gazem pirolitycznym). Emitor z paleniska (komin) nie posiada połączenia z reaktorem, w którym znajdował się będzie materiał poddawany procesowi pirolizy.

Inwestor planuje docelowo montaż dwóch linii technologicznych. Każda linia technologiczna posiada wydajność ok. 10 Mg odpadów na dobę (wielkość wsadu), z czego powstaje ok. 4,4 m³ oleju, ok. 4 Mg sadzy oraz ok. 1,3 Mg stali.

Gaz popirolityczny powstały w procesie technologicznym w całości wykorzystywany będzie w trakcie prowadzenia procesu pirolizy. W przypadku wystąpienia nadwyżek, bądź niedoborów gazu, instalacja zostanie wyposażona w zbiornik na gaz umożliwiający sterowanie procesu spalania w paleniskach. Ponadto w instalacji przewidziano zastosowanie filtrów wstępnego i końcowego oczyszczania gazu, zawierających wypełnienie z węgla aktywnego mającego za zadanie oczyszczanie powietrza z ewentualnych zanieczyszczeń.

Powstający w procesie odzysku olej popirolityczny (w ilości ok. 4,4 m³ z 10 Mg wsadu) magazynowany będzie w 2-ch zbiornikach na olej o poj. 5000 l każdy, umieszczonych wewnątrz hali, skąd przepompowywany będzie do jednego zbiornika zewnętrznego (zbiornik dwupłaszczowy, naziemny) o pojemności ok. 50 m³. Olej przekazywany będzie firmom zewnętrznym do dalszego wykorzystania.

Sadza techniczna powstająca w ilości ok. 4,0 Mg (z 10 Mg wsadu) magazynowana będzie w workach typu big-bag, a następnie przekazywana firmom zewnętrznym do wykorzystania (np. do produkcji opon, asfaltu).

Odpad z procesu pirolizy stanowić będzie drut stalowy w postaci kordu, powstały z pociętych opon, które umieszczane są w reaktorze bez usuwania drutu. Odpad ten w postaci drutu również przekazywany będzie firmom zewnętrznym do dalszego wykorzystania.

Pozyskana w procesie rozdrabniania stal będzie poddawana doczyszczaniu – usunięcie resztek gumy ze stali. Przewidywana wydajność – 500 kg/h, natomiast odzysk gumy ok. 30 kg/h. Guma kierowana będzie do zbiornika pośredniego surowca rozdrobnionego przy hali rozdrabniarek. Drut stalowy będzie magazynowany w big-bagu, na zewnątrz hali.

Proces pirolizy będzie prowadzony w dwóch równolegle pracujących reaktorach o wydajności po 3600 t/rok, około 10 t/dobę. Reaktory będą pracowały niezależnie od siebie.

Temperatura, w jakiej odbywać się będzie proces rozkładu odpadów gumowych wewnątrz reaktora będzie różna w każdej sekcji i zależna od poszczególnych etapów przemian chemicznych. Na początku reaktora utrzymywana będzie temperatura od około 320°C a na końcu temperatura do około 500°C. Na przestrzeni całego reaktora temperatura będzie precyzyjnie regulowana w sposób płynny zależny od założonego reżimu pracy i oczekiwanych uzysków poszczególnych produktów. Zastosowanie pośredniego systemu ogrzewania, poprzez zastosowanie czynnika grzewczego, ma zaletę polegającą na tym, że w przypadku takiego rozwiązania nie występują strefy przegrzania, co ma zasadniczy wpływ na brak „przywierania” stopionej gumy do ścian reaktora i tym samym brak tworzenia się martwych stref. Przywieranie gumy do ścian reaktora powoduje obniżenie wydajności procesu oraz w konsekwencji częstą konieczność przerywania procesu w celu konserwacji reaktora – czyszczenie z nawarstwień nieprzereagowanej gumy.

Temperatura jest monitorowana za pomocą czujników zainstalowanych w reaktorze. Monitorują one zarówno temperaturę reaktora jak i temperaturę gazów wewnątrz i na zewnątrz. Podczas całego procesu są zachowane wszelkie środki ostrożności, min. zawory bezpieczeństwa, jak również włązy ogniowe specjalistycznej firmy.

Otrzymane w wyniku wyżej opisanego procesu produkty rozkładu odpadów tj: gaz procesowy pirolityczny i sadza są usuwane z reaktora przez system zaworów jednokierunkowych. Cały system jest szczelny i nie powoduje emisji do środowiska. System odbiera sadzę z wylotu reaktora, a temperatura jest obniżana poprzez chłodzenie wodą transportera odbierającego. Jeżeli dojdzie do sytuacji, że opony dostarczone będą nierozdrobnione, odzysk drutu następować będzie na stanowisku rozdrabniania opon. Sadza następnie poddawana będzie mieleniu, granulowaniu, magazynowaniu w workach big-bag.

Wszystkie frakcje olejowe będą wykorzystywane w celu wytworzenia produktu końcowego - oleju popirolitycznego o właściwościach zbliżonych do oleju grzewczego, jako dodatku myjącego do oleju grzewczego. Olej popirolityczny będzie magazynowany w zbiornikach o pojemności do 5 m³ (2 szt.) zlokalizowanych na zewnątrz hali produkcyjnej.

Sadza magazynowana będzie w big-bagach uniemożliwiających niekontrolowane rozprzestrzenianie się pyłu. Big-bagi przed odbiorem przez firmy zewnętrzne będą przechowywane na utwardzonym placu.

Olej pirolityczny magazynowany będzie w zbiornikach nadziemnych i odbierany przez firmy zewnętrzne.

Krot (metal z opon) magazynowany będzie w specjalnych pojemnikach lub kontenerach, poza halą produkcyjną. Sposób magazynowania uniemożliwiać będzie niekontrolowane rozprzestrzenianie się kordu. Pojemniki ustawione będą na utwardzonej powierzchni.

Gaz pirolityczny wytwarzany w czasie pirolizy, po oczyszczeniu, zawracany będzie do palnika w komorze podgrzewacza w celu wytworzenia energii do dalszego procesu pirolizy. Gaz zostanie oczyszczony i odsiarczony w węźle oczyszczania, tak, że emisja zanieczyszczeń ze spalania wytworzonego, w tym procesie, gazu opałowego nie będzie większa od emisji zanieczyszczeń ze spalania gazu ziemnego. Tak oczyszczony gaz opałowy nie będzie już odpadem a jego spalanie nie będzie spalaniem odpadu.

Ustawa o odpadach mówi, że *termicznym przekształcaniem odpadów jest spalanie odpadów poprzez ich utlenianie oraz inne niż spalanie poprzez utlenianie, procesy termicznego przetwarzania odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas tych procesów są następnie spalane*. W procesie pirolizy objętym niniejszym wnioskiem, produktami pirolizy jest olej pirolityczny, substancje organiczne, sadza techniczna oraz gaz pirolityczny. Natomiast wytworzony gaz opałowy, z części niekondensującej gazu pirolityczny jest spalany, a ciepło wykorzystywane w procesie. Ciśnienie w układzie rozdzielania gazu procesowego będą utrzymywały pompy próżniowe. Palniki podgrzewacza zasilane będą gazem opałowym oraz paliwem pomocniczym (LPG).

Gazy opuszczające system podgrzewania czynnika grzewczego posiadają temperaturę ok. 600°C dlatego kierowane będą do układu wytwarzania pary procesowej oraz wymienników krzyżowych w celu wykorzystania ciepła i schłodzenia. Para procesowa wykorzystana będzie w podajniku głównym do usuwania powietrza oraz w reaktorze.

W przypadku wystąpienia awarii, może nastąpić konieczność zatrzymania linii w sytuacji, gdy reaktor będzie wypełniony materiałem. Sytuacja taka może skutkować koniecznością rozładunku gazów reakcyjnych do zbiorników magazynowych, jednakże nie można wykluczyć sytuacji, w której nastąpi zrzut gazów do atmosfery poprzez ciśnieniowe zawory bezpieczeństwa. Nastąpi wówczas emisja gazu popirolitycznego do atmosfery o składzie:

Emisja zanieczyszczeń gazu pirolitycznego podczas awaryjnego zrzutu:

Składnik	Masa [g]
Wodór	49,8
Metan	648
Węglowodory alifatyczne (etan, propan, etylen, propen, buten)	2722,2
Dwutlenek węgla	356,4
Tlen	42
Azot	1,2438
Tlenek węgla	136,8
Siarkowodór	12
RAZEM	5211

Inwestor ma zapewniony monitoring całego procesu w ramach umowy zakupu i montażu instalacji w systemie on-line. Przewidziane są również okresowe kontrole instalacji, które pozwolą na utrzymanie instalacji w bardzo dobrym stanie technicznym. Zakład będzie całkowicie automatyczny. Urządzenia sterujące będą zainstalowane na każdym elemencie instalacji. Czujniki, sondy, napędy elektryczne, zawory, zasuwy bezpieczeństwa, itp.

Instalacja wyposażona będzie w (dane producenta):

- układ nagrzewania komory załadowniczej [reaktora];
- zestaw palników;
- komora załadownicza [reaktor] (02.800 mm x 8.000 mm);
- drzwi wewnętrzne komory załadowniczej [reaktora];
- drzwi zewnętrzne obudowy komory załadowniczej [reaktora];
- obudowa termiczna komory załadowniczej [reaktora];
- połączenie obrotowe komory załadowniczej [reaktora];
- elektryczny napędu 4 kW/8,1 A;
- układ przenoszenia napędu komory załadowniczej [reaktora];
- układ napędu komory załadowniczej (przekładnia mechaniczna: 0,33 RPM);
- układ rolek podtrzymujących łożyskowanie komory załadowniczej [reaktora];
- separator produktów (zbiornik 200 l);
- 4 wymienniki ciepła [skraplacze] (zbiorniki po 400 l);
- układ płuczek gazu (2 zbiorniki po 1.000 l);
- układ chłodzenia (10 kW/44 A, pojemność 2.000 l, moc 430 kW);
- wentylator układu chłodzenia;
- silnik wentylatora komory 1,1 kW/2,7 A;
- zbiornik gazu (4 m³);
- 2 zbiorniki na wytwarzane produkty olejowe (po 8.000 l);
- komin wylotowy spalin;
- okap;
- pochodnia procesowa (moc cieplna - max. 400 kW, moc przyłączeniowa - 230 V/2 kW/10 A);
- automatyczny zawór odpowietrzający;
- jednostka sterująca Siemens z interfejsem HMI;
- układ czujników sterujących urządzeniem Siemens;
- podesty techniczne;
- rozdzielnia elektryczna główna 3 x 63 A;
- rozdzielnia pomocnicza;
- 2 zasilacze 24VDC: 10 A i 20 A;
- układy 24VDC rozdzielone od wykonawczych HMI zasilane 24VDC 1,3 A;
- ławy (marki) do posadowienia urządzenia w obiekcie.

W procesie pirolizy (R3) będą wykorzystywane następujące rodzaje odpadów:

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu
1	07 02 80	Odpady z przemysłu gumowego i produkcji gumy
2	16 01 03	Zużyte opony
3	19 12 04	Tworzywa sztuczne i guma

Przewiduje się wykorzystanie odpadów gumowych oraz zużytych opon w ilości 7300 Mg/rok.

Przetwarzanie odpadów odbywało się będzie przy zastosowaniu następujących metod odzysku odpadów, zgodnie z ustawą o odpadach:

- 1) R13 – magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1;
- 2) R12 (z wyjątkiem magazynowania wstępnego u wytwórcy odpadów);
- 3) R12 – wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11;
- 4) R3 - recykling lub odzyska substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania);

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w planowanej instalacji odzysku odpadów innych niż niebezpieczne, odpadów z gumy w Goleszowie będą zbierane, magazynowane, przygotowywane (w tym cięte opony), a następnie poddawane przeróbce – recyklingu. Recykling, zgodnie z definicją podaną w ustawie o odpadach jest *odzysk, w ramach którego odpady są ponownie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach, obejmuje to ponowne przetwarzanie materiału organicznego (recykling organiczny), ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do celów wypełniania wyrobisk.*

Produktem przemiany substancji organicznych zawartych w odpadach gumowych jest olej popirolityczny. Olej ten, po uszlachetnieniu, tzn. po odwodnieniu będzie posiadał parametry zbliżone do parametrów oleju opałowego. Olej popirolityczny składa się z węglowodorów alifatycznych oraz aromatycznych, zatem w skład oleju wchodzi również substancje organiczne. Zgodnie z powyższym podczas procesu pirolizy i uszlachetniania oleju następuje odzysk substancji organicznych. Substancje te nie są stosowane jako rozpuszczalniki (rozpuszczalnik – ciecz zdolna do tworzenia

roztworu po zmieszaniu z ciałem stałym, inną cieczą lub gazem).

Wszystkie frakcje olejowe będą wykorzystywane w celu wytworzenia produktu końcowego (oleju popirolitycznego o właściwościach zbliżonych do oleju grzewczego) jako dodatku myjącego do oleju grzewczego. Olej popirolityczny oraz substancje organiczne będą, zgodnie z wymaganiami w tym zakresie, substancjami chemicznymi lub mieszaninami.

Instalacja została zaprojektowana mając na celu efektywne zużycie substancji i energii. W instalacji nie są zużywane substancje i rozwiązania techniczne mogące negatywnie oddziaływać na środowisko. Również produkt, przy właściwym postępowaniu nie będzie stwarzał zagrożeń dla środowiska.

2.2. Główne cechy charakterystyczne zachodzących procesów

Na etapie budowy inwestor planuje wybudować halę produkcyjną o powierzchni 600 m², w której zamontowane będą dwie instalacje do procesu przetwarzania opon. W fazie budowy przewiduje się realizację stacjonarnej wagi do bilansowania dostaw i sprzedaży. Budowa będzie wiązała się z wykonaniem wykopów w celu posadowienia wagi oraz podłączenia energii elektrycznej i koniecznego odwodnienia. Większość planowanego do zainwestowania terenu jest utwardzona – teren przekształcony po byłej Cementowni Goleiszów. Zatem magazynowanie odpadów będzie odbywało się na istniejącym utwardzonym terenie. Odpady będą magazynowane na placu ogrodzonym od strony wschodniej istniejącymi betonowymi płytami. Infrastruktura w zakresie dostaw wody, energii elektrycznej, gazu, odprowadzania ścieków socjalnych i przemysłowych oraz wód opadowych również będzie wiązała się z pracami ziemnymi w celu dostosowania istniejącej infrastruktury do potrzeb niniejszej inwestycji.

Prace związane z etapem likwidacji rozpatrywanego zakładu nie będą miały żadnego znaczenia na żaden komponent środowiska naturalnego ani akustycznego.

W związku z tym, iż teren przeznaczony pod planowaną inwestycję leży na terenach od dawna przekształconych, nie występują tu rzadkie okazy gatunków flory i fauny. Świat roślinny i zwierzęcy jest tu ograniczony do poziomu typowego

dla obszarów zurbanizowanych. Obecny krajobraz analizowanego obszaru jest już terenem przekształconym. Budowa zakładu nie będzie związana z wycinką drzew czy krzewów.

Prace wykonywane w ramach prowadzenia działalności gospodarczej w celu przystosowania do wymogów współczesnej techniki i gospodarki przyczyniają się do zanikania lokalnych gatunków roślin i zwierząt. Podstawą określenia bezpiecznego dla środowiska zakończenia działania instalacji jest stan formalnoprawny aktualnie obowiązujący, wynikający z przepisów ustawy Prawo budowlane, Prawo ochrony środowiska oraz Przepisy BHP. Oddziaływanie na środowisko na etapie likwidacji będzie porównywalne z oddziaływaniem na środowisko na etapie budowy przedsięwzięcia, z tym, że ilość odpadów powstających z fazy likwidacji może być znacznie większa. Zakres likwidacji może zostać zminimalizowany, co ma bezpośrednie przełożenie na oddziaływanie na środowisko w fazie likwidacji. Linie technologiczne do pirolizy odpadów mogą zostać odsprzedane w całości, również budynki mogą posłużyć, po zmianie sposobu użytkowania innym celom. Zatem likwidacja przedsięwzięcia może polegać wyłącznie na usunięciu magazynowanych surowców, produktów oraz odpadów.

W fazie eksploatacji obiektu nastąpi:

- emisja zanieczyszczeń ze spalania paliwa gazowego – gaz popirolityczny oraz paliwa przez pojazdy i paliwa pomocniczego,
- emisja hałasu wytwarzana przez urządzenia technologiczne oraz pojazdy,
- odprowadzanie ścieków bytowych do zbiorników bezodpływowych,
- zbieranie wód opadowych i po podczyszczeniu w separatorze odprowadzenie do studni chłonnych,
- powstawanie odpadów.

2.3. Przewidywane rodzaje i ilości zanieczyszczeń, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia

2.3.1. Emisja zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego

Na etapie budowy roboty budowlane realizowane będą na wewnątrz – montaż hali szkieletowej. Przewiduje się również pracę sprzętu ciężkiego, np. do budowy stacjonarnej wagi, miejsca magazynowania odpadów, zbiorników magazynowych, przebudowy infrastruktury. W czasie robót budowlanych wystąpi emisja zanieczyszczeń powstająca podczas pracy silników w samochodach ciężarowych oraz sprzętu ciężkiego. Emisję zaliczymy do emisji niezorganizowanej.

Podczas montażu elementów nastąpi również emisja pyłu ze szlifowania oraz prac spawalniczych. Prace szlifierskie będą związane wyłącznie ze szlifowanie zgarów powstałych podczas spawania. Emisja pyłu ze szlifowania jest pomijalnie mała.

W fazie eksploatacji źródłami emisji będą środki transportu dowożące surowce, środki transportu wywożące odpady, a także zanieczyszczenia technologiczne związane z rozdrabnianiem odpadów, spalaniem gazu popirolitycznego i paliwa pomocniczego oraz magazynowaniem surowców i produktów. Środki transportu jako emisja niezorganizowana są wyłączone z pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza. Magazynowany gaz nie będzie wiązał się z emisją zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego. Gaz będzie oczyszczany w taki sposób, że emisja zanieczyszczeń ze spalania nie będzie większa od emisji zanieczyszczeń ze spalania gazu ziemnego, wobec powyższego do niniejszej instalacji nie będą miały zastosowania zapisy dotyczące instalacji termicznego przekształcania odpadów.

W trakcie rozruchu instalacji reaktor pirolityczny ogrzewany jest paliwem pomocniczym (LPG) do czasu uzyskania temperatury roboczej. Po osiągnięciu tej temperatury reaktor jest napełniany surowcem. W przypadku awarii emisja dotyczyć będzie: wodoru, metanu, dwutlenku węgla, tlenu i azotu. Ze względu na brak wartości odniesienia dla poszczególnych substancji i przynależność do grupy węglowodorów, następujące substancje zostały zsumowane jako węglowodory alifatyczne: etan, etylen, propan, propen, buten.

Emisja zanieczyszczeń

Rodzaj zanieczyszczeń	mg/s	kg/h	Mg/rok
Pył całkowity (zawieszony)	19,4	0,070	0,418
Dwutlenek azotu	29,7	0,107	0,639
Tlenek węgla	19,4	0,070	0,418
Dwutlenek siarki	19,4	0,070	0,418
Węglowodory aromatyczne	0,02	0,00007	0,0004
Cyjanki	0,02	0,00007	0,0004

Według danych producenta

2.3.2. Poziomy emisji hałasu z terenu inwestycji

Etap budowy

Hałas powodowany pracą podczas budowy hali będzie wiązał się z używaniem określonych maszyn, urządzeń i pojazdów jest hałasem o natężeniu zmieniającym się w czasie w sposób nieregularny, zależnym od chwilowych uwarunkowań, głównie od charakteru wykonywanych w danej chwili robót budowlanych, ziemnych lub montażowych. Na etapie prac ziemnych i budowlanych oraz montażowych i wyposażeniowych główne źródło hałasu stanowić będzie praca maszyn budowlanych (koparki, spychacze, ładowarki, dźwigi), pojazdów transportowych (ciężarówki, wywrotki, betoniarki) oraz innych maszyn, urządzeń i narzędzi niezbędnych do wykonywania prac na placu budowy (sprężarki, spawarki, piły tarczowe, elektronarzędzia). Aby zminimalizować oddziaływania akustycznego realizowanej inwestycji na środowisko, planuje się stosowanie najmniej uciążliwej pod względem akustycznym technologii prowadzenia prac budowlanych, stosowanie odpowiednio wyciszonego i sprawnego technicznie sprzętu, odpowiednią lokalizację bazy sprzętu i składu materiałów budowlanych.

Tereny wokół inwestycji nie są zamieszkane przez ludzi i nie występuje obszar ochrony akustycznej, teren przemysłowy.

Etap eksploatacji

W przypadku obiektu emitującego hałas do środowiska, stopień oraz zasięg jego uciążliwości dla otoczenia zależy od:

- poziomu dźwięku emitowanego przez źródła;
- stopnia zabezpieczenia źródeł hałasu (obudowy dźwiękoizolacyjne, ekrany akustyczne, tłumiki);
- charakterystyki czasowej źródeł hałasu;
- rodzaju zagospodarowania terenu w sąsiedztwie urządzeń będących źródłem hałasu.

Dopuszczalny poziom dźwięku na terenach o określonym charakterze zagospodarowania, normowany jest przez rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Dotyczy ono wartości równoważnego poziomu dźwięku A dla

przedziału odniesienia (8 najmniej korzystnych godzin w porze dziennej pomiędzy 6⁰⁰ a 22⁰⁰ kolejno po sobie następujących oraz dla najmniej korzystnej 1 godziny dla pory nocnej pomiędzy 22⁰⁰ a 6⁰⁰).

Przy ustalaniu wartości wskaźnika hałasu L_{DWN} uwzględnia się zmienność funkcjonowania rozważanych źródeł hałasu w ciągu roku oraz zmienność warunków atmosferycznych i różnorodność czynników wpływających na rozchodzenie się hałasu w środowisku.

Źródłami hałasu na terenie przedmiotowego przedsięwzięcia będą:

- pojazdy ciężarowe - 2 szt. na dobę wwożące i transportujące opony - czas pracy: 30 min;
- wózek widłowy służący do przewozu przygotowanego wsadu do załadunku oraz wywozu powstałych produktów po procesie recyklingu na miejsce magazynowania - czas pracy: 4 h na cykl;
- praca instalacji - czas pracy: 24 godziny na dobę.

Prognozuje się, że hałas emitowany ze źródeł planowanego przedsięwzięcia nie wpłynie w żadnym odczuwalnym stopniu na pogorszenie lokalnych warunków akustycznych.

Wokół rozpatrywanego zakładu napraw nie ma terenów podlegających ochronie akustycznej. Na podstawie lokalizacji planowanego budynku, ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, należy przyjąć, iż praca na terenie rozpatrywanego zakładu nie będzie oddziaływała na obszary sąsiadujące.

Pomiar hałasu wewnątrz hali

Numer pomiaru	Poziom hałas (d B)				
	Numer punktu pomiaru				
	1	2	3	4	5
1	68,9	68,0	63,8	63,6	72,2
2	69,0	79,9	64,1	63,5	72,6
3	69,2	79,9	63,7	63,4	73,5

Czas pracy oraz równoważny poziom mocy akustycznej istotnych źródeł hałasu na terenie zakładu dla pory dziennej i pory nocnej został podany w tabeli:

2.3.3. Gospodarka wodno - ściekowa

Woda będzie wykorzystywana na cele bytowe i technologiczne do uzupełnienia obiegu wody chłodzącej (obieg zamknięty). Ścieki technologiczne nie będą powstawały. Ścieki przemysłowe będą powstawały. Ścieki sanitarne będą odprowadzane do zbiornika bezodpływowego. Przy tak przyjętych założeniach, eksploatacja budynku nie będzie stanowić zagrożenia dla środowiska wodnego, zarówno w odniesieniu do wód powierzchniowych jak i wód gruntowych.

2.3.4. Odpady

Do obowiązku podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w wyniku, której powstają odpady należy ochrona środowiska przed zanieczyszczeniami oraz postępowanie w sposób zapewniający ochronę środowiska przed odpadami uwzględniając w pierwszej kolejności ich gospodarcze wykorzystanie. W związku z powyższym inwestor powinien zmierzać do uporządkowania gospodarki odpadami.

Każdy, kto podejmuje działania powodujące lub mogące powodować powstanie odpadów, powinien takie działania planować, projektować i prowadzić przy użyciu takich sposobów produkcji lub form usług oraz surowców i materiałów, aby w pierwszej kolejności zapobiegać powstawaniu odpadów lub ograniczać ilość odpadów i ich negatywne oddziaływanie na życie i zdrowie ludzi oraz na środowisko, w tym przy wytwarzaniu produktów, podczas i po zakończeniu ich użycia.

Na terenie zakładu zostanie wydzielone miejsce do selektywnego zbierania odpadów przeznaczonych do gospodarczego wykorzystania. Magazynowanie odpadów będzie się odbywać na terenie, do którego posiadacz odpadów będzie posiadał tytuł prawny. Odpady przeznaczone do odzysku lub unieszkodliwiania będą magazynowane na terenie obiektu do czasu zgromadzenia odpowiedniej ilości do transportu, nie dłużej niż przez okres trzech lat (okres ten liczony będzie łącznie dla kolejnych posiadaczy odpadów, którym przekazane będą odpady).

Wytwarzający odpady i odbiorcy odpadów są obowiązani do prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów zgodnie z przyjętą katalogiem

odpadów. Ewidencja powinna zapewniać ilościową i jakościową kontrolę:

- wytwarzanych odpadów;
- obrotu i przekształcania odpadów w trakcie ich usuwania do miejsc wykorzystywania lub unieszkodliwiania.

Prace związane z etapem likwidacji rozpatrywanego zakładu nie będą miały żadnego znaczenia na żaden komponent środowiska naturalnego ani akustycznego.

W związku z tym, iż teren przeznaczony pod planowaną inwestycję leży na terenach od dawna przekształconych, nie występują tu rzadkie okazy gatunków flory i fauny. Świat roślinny i zwierzęcy jest tu ograniczony do poziomu typowego dla obszarów zurbanizowanych. Obecny krajobraz analizowanego obszaru jest już terenem przekształconym. Budowa zakładu nie będzie związana z wycinką drzew czy krzewów.

Prace wykonywane w ramach prowadzenia działalności gospodarczej w celu przystosowania do wymogów współczesnej techniki i gospodarki przyczyniają się do zanikania lokalnych gatunków roślin i zwierząt.

Przetwarzanie odpadów odbywało się będzie przy zastosowaniu następujących metod odzysku odpadów, zgodnie z ustawą o odpadach:

- 5) R13 – magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1;
- 6) R12 (z wyjątkiem magazynowania wstępnego u wytwórcy odpadów);
- 7) R12 – wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11;
- 8) R3 - recykling lub odzyska substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania);

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w planowanej instalacji odzysku odpadów innych niż niebezpieczne, odpadów z gumy w Goleszowie będą zbierane, magazynowane, przygotowywane (w tym cięte opony), a następnie poddawane przeróbce.

Wytwarzane odpady w związku z eksploatacją przedsięwzięcia:

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu
	13	Oleje odpadowe i odpady ciekłych paliw (z wyłączeniem olejów jadalnych oraz grup 05, 12 i 19)
	13 01	Odpadowe oleje hydrauliczne

1	13 01 13*	Inne oleje hydrauliczne
	13 02	Odpadowe oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe
2	13 02 05*	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych
3	13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe
	13 05	Odpady z odwadniania olejów w separatorach
4	13 05 07*	Zaolejona woda z odwadniania olejów w separatorach
	14	Odpady z rozpuszczalników organicznych, chłodziw i propelentów (z wyłączeniem grup 07 i 08)
	14 06	Odpady z rozpuszczalników organicznych, chłodziw i propelentów w pianach lub aerozolach
5	14 06 03*	Inne rozpuszczalniki i mieszaniny rozpuszczalników
	15	Odpady opakowaniowe; sorbenty, tkaniny do wycierania, materiały filtracyjne i ubrania ochronne nieujęte w innych grupach
	15 01	Odpady opakowaniowe (włącznie z selektywnie gromadzonymi komunalnymi odpadami opakowaniowymi)
6	15 01 01	Opakowania z papieru i tektury
7	15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych
8	15 01 07	Opakowania ze szkła
9	15 01 10*	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone
	15 02	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania i ubrania ochronne
10	15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)
11	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02
	16	Odpady nieujęte w innych grupach
	16 01	Zużyte lub nienadające się do użytkowania pojazdy (włączając maszyny pozadrogowe), odpady z demontażu, przeglądu i konserwacji pojazdów (z wyłączeniem grup 13 i 14 oraz podgrup 16 06 i 16 08)
12	16 01 03	Zużyte opony
	16 02	Odpady urządzeń elektrycznych i elektronicznych
13	16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12
14	16 02 14	Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13
	16 02 15*	Niebezpieczne elementy lub części składowe usunięte ze zużytych urządzeń
15	16 02 16	Elementy usunięte ze zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15
	16 06	Baterie i akumulatory
16	16 06 01*	Baterie i akumulatory ołowiowe
	20	odpady komunalne łącznie z frakcjami gromadzonymi selektywnie
	20 03	inne odpady komunalne

17	20 03 01	niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne
----	----------	---

Odpady wytwarzane podczas procesu przetwarzania R3

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu
	19	Odpady z instalacji i urządzeń służących zagospodarowaniu odpadów, z oczyszczalni ścieków oraz z uzdatniania wody pitnej i wody do celów przemysłowych
	19 01	Odpady ze spalarni odpadów, w tym z instalacji do pirolizy odpadów
1	19 01 02	Złom żelazny usunięty z popiołów paleniskowych
2	19 01 17*	Odpady z pirolizy odpadów zawierające substancje niebezpieczne
3	19 01 18	Odpady z pirolizy odpadów inne niż wymienione w 19 01 17

3. Informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywanych zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi.

Omawiany teren znajduje się w obszarze otuliny Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, który został utworzony w 1998 r. Powierzchnia ogólna parku wraz z otuliną wynosi 609,05 km², w tym powierzchnia samego parku 368,20 km², z czego 35,76 km² znajduje się na terenie gminy Goleszów (łącznie z otuliną). Zlokalizowany jest wzdłuż górnego biegu Wisły wraz z terenami źródłkowymi, obejmuje okoliczne pasma Beskidu Śląskiego. Lasy parku są w znacznym stopniu przekształcone przez człowieka. Obszary o charakterze naturalnym lub nieznacznie przekształcone zostały uznane za rezerваты przyrody. Zajmują one zaledwie 1% ogólnej powierzchni parku. Należy do nich rezerwat „Zadni Gaj” (6,39 ha) leżący na terenie gminy¹⁰. Obecne piętro pogórza do wysokości około 500 m n.p.m. zajmują pola uprawne oraz tereny zurbanizowane. Pozostały tylko niewielkie fragmenty łąk i grądów. W piętrze regla dolnego między 500-1000 m n.p.m. dominują buczyny z domieszką świerka, jodły i jawora. Partie szczytowe powyżej 1000 m n.p.m. (poza gminą), to regiel górny z dominującym borem świerkowym.

Teren ten jest przekształcony, znajdowała się tam cementownia. Parcele są częściowo utwardzone, brak roślinności. Widoczne nieliczne samosiejki drzew, teren w bardzo małym stopniu pokryty trawą, nie planuje się usuwania drzew. Teren wskazanych parcel przygotowany był pod inwestycję – utwardzone asfaltem i betonem parkingi i dojazdy. Woda będzie pobierana z wodociągu. Nie ma zatem mowy o wykorzystaniu zasobów naturalnych. Nie występuje różnorodność biologiczna – teren przekształcony.

4. Informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużycie.

Piroliza jest procesem termicznego rozrywania wiązań chemicznych i tworzenia rodników. W wyniku ich wzajemnych rekombinacji tworzą się produkty gazowe, ciekłe oraz zwęglona pozostałość. Piroliza jest procesem endotermicznym, wymagającym doprowadzenia energii cieplnej z zewnątrz; proces przebiega bez dodatku innych substancji chemicznych.

Planowane zużycie energii elektrycznej wynosi 180 000 kWh/rok, gazu ziemnego - 5000 m³/rok.

5. Informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

W związku z tym, że teren jest przekształcony – była cementownia Goleszów, prawie w całości utwardzony, istniejąca droga dojazdowa wewnętrzna, w części ogrodzony betonowym murem, nie ma konieczności wykonania prac rozbiórkowych. Prace te, czyli rozbiórka budynków po cementowni została przeprowadzona w latach ubiegłych. Nie ma konieczności uzyskania zezwolenia w tym zakresie.

6. Ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu.

Ryzyko wystąpienia awarii.

Odniesienie do rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. 2016 poz. 138). Poważna awaria - rozumie się przez to zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem. Zgodnie ww. rozporządzeniem,

stwierdza się, że na terenie projektowanego obiektu nie będą magazynowane substancje określone w ww. rozporządzeniu Ministra Rozwoju w ilościach, które kwalifikowałyby projektowane przedsięwzięcie do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej. Charakter planowanego przedsięwzięcia, jego funkcja i przeznaczenie pozwala stwierdzić, że zagrożenia o charakterze nadzwyczajnym dla środowiska charakteryzują się minimalnym ryzykiem wystąpienia.

Ryzyko wystąpienia katastrofy budowlanej.

W czasie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia nie przewiduje się wystąpienia poważnych awarii i katastrof budowlanych. W myśl ustawy Prawo budowlane (Tekst jednolity: Dz.U. 2016 nr 0 poz. 290) katastrofa budowlana jest to jest niezamierzone, gwałtowne zniszczenie obiektu budowlanego lub jego części, a także konstrukcyjnych elementów rusztowań, elementów urządzeń formujących, ścianek szczelnych i obudowy wykopów. Przedmiotowa działalność prowadzona będzie w obiektach projektowanych i budowanych zgodnie z wymaganymi przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, oraz z zasadami wiedzy technicznej stosując się jednocześnie do wymagań Unii Europejskiej. Zgodnie z prawem budowlanym (Tekst jednolity Dz.U. 2016 nr 0 poz. 290) projektowane obiekty użytkowane będą w sposób zgodny z ich przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska, a także będą utrzymywane w należyтым stanie technicznym, nie dopuszczając jednocześnie do nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i technicznych w zakresie:

- nośności i stateczności konstrukcji,
- bezpieczeństwa pożarowego,
- higieny, zdrowia i środowiska,
- bezpieczeństwa użytkowania i dostępności obiektów,
- ochrony przed hałasem,
- oszczędności energii i izolacyjności cieplnej,
- zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych

Obiekt będzie okresowo kontrolowany, zgodnie z wymogami prawa budowlanego. Obiekt projektowany będzie przez osoby kompetentne, posiadające stosowną wiedzę i uprawnienia, pozwalające na zaprojektowanie obiektów zgodnie z wymogami sztuki budowlanej, w sposób zapewniający bezpieczeństwo ludzi, środowiska i samych obiektów. Powyższe działania pozwalają na ograniczenie ryzyka wystąpienia katastrofy budowlanej. Zakup instalacji do przetwarzania opon nastąpi od autoryzowanego producenta, który gwarantuje stały monitoring działania instalacji, a także serwisowanie i naprawy.

Ryzyko wystąpienia innych awarii oraz ryzyko wystąpienia katastrof naturalnych.

Na terenie hali przetwarzania opon istnieje ryzyko wystąpienia pożaru lub wypadku. W celu wyeliminowania ryzyka pożaru prowadzone będą odpowiednie szkolenia pracowników, hala będzie odpowiednio wentylowana, wszelkie działania będą tak prowadzone, aby wyeliminować ryzyko pożaru. Obiekt będzie wyposażony w zbiornik przeciwpożarowy oraz gaśnice i koce gaśnicze, pozwalające na ograniczenie rozprzestrzeniania się ognia i na jego zwalczenie „u źródła”. Ilość sprzętu oraz dostępność wody będzie zapewniona z uwzględnieniem ilości materiałów palnych, które będą mogły być jednocześnie obecne na terenie zakładu. Na terenie hal możliwe jest również wykonanie instalacji tryskaczowej. Na terenie MLP możliwa jest awaria instalacji. W takim przypadku możliwe jest natychmiastowe zatrzymanie – w razie takiej konieczności - prowadzonej działalności, do czasu likwidacji awarii.

Katastrofy naturalne.

Może wystąpić ryzyko dotyczące ekstremalnych opadów śniegu. W przypadku wyjątkowo obfitych opadów śniegu możliwe będzie jego usuwanie z dachu hali. W przypadku wystąpienia gwałtownych i bardzo obfitych opadów deszczu może dojść do zalania placu i zalania budynku. Odpowiednie zaprojektowanie instalacji kanalizacji deszczowej wewnętrznej ma na celu umożliwienie odprowadzenia całości wód nawet w przypadku wystąpienia wyjątkowo silnych opadów. Nie przewiduje się budowy piwnicy, więc nie dojdzie do jej zalania. Ze względu na ukształtowanie terenu oraz położenie przedsięwzięcia, można wykluczyć ryzyko powodzi. Zgodnie z danymi mapowymi zawartymi w serwisie Informatycznego Systemu Ochrony Kraju, teren inwestycji znajduje się poza terenami zagrożenia powodziowego. W związku z klimatem, który występuje na terenie inwestycji, mogą zdarzyć się wyjątkowo silne wiatry tzw. „halne”, które mogłyby uszkodzić elementy infrastruktury jak np. urządzenia na dachu, zaparkowane pojazdy itp. Teren przedmiotowej inwestycji znajduje się na terenie łagodnie opadającym w kierunku północnym, położonym poza dolinami rzek jak też poza obszarami aktywnymi sejsmicznie. W związku z tym nie wystąpi zagrożenie pojawienia się osuwisk. Potwierdzają to mapy Systemu Ochrony Przeciwośuwiskowej. Ze względu na położenie skrajnie mało prawdopodobne jest wystąpienie trzęsień ziemi. Ryzyko zaistnienia burzy stanowi zagrożenie mogące powodować pożary, awarie prądu.

Budynki wykorzystywane na cele przedsięwzięcia wyposażone będą w instalacje odgromowe zapewniające bezpieczeństwo w przypadku uderzenia pioruna w

konstrukcje budynku. Możliwość wystąpienia suszy będzie miała wpływu na funkcjonowanie przedsięwzięcia. Zakład wykorzystywać będzie nieznaczne ilości wody, która będzie pobierana z istniejącej sieci wodociągowej. W przypadku wystąpienia ekstremalnej suszy ograniczającej zasoby i możliwości poboru wody może dojść do konieczności wyłączenia pracy zakładu. W przypadku wystąpienia bardzo wysokich temperatur, warunki pracy na hali mogą odbiegać od komfortowych. Przeciwdziałać temu będzie planowana wentylacja ogólna.

Wpływ na zmiany klimatu.

W związku z funkcjonowaniem przedsięwzięcia nie przewiduje się zmiany warunków klimatycznych ani jego znaczącego wpływu na klimat zarówno w aspekcie lokalnym, jak też globalnym. Istniejący stan terenu – teren przekształcony, utwardzony nie będzie miał wpływu na warunki krążenia wód (wsiąkanie, parowanie). Nie występują rośliny wysokie dlatego oddziaływanie związane z zajęciem terenu biologicznie czynnego nie występuje. Emisja gazów cieplarnianych będzie znikoma, a spalania oczyszczonego gazu pirolitycznego porównywalne do spalania gazu ziemnego. W wyniku planowanego przedsięwzięcia dojdzie do wzrostu zużycia energii w stosunku do stanu obecnego. Emisja wiązać się będzie ze spalaniem paliw w silnikach pojazdów poruszających się po terenie Inwestycji. W związku z realizacją planowanej Inwestycji nie zachodzi konieczność wycinki drzew i krzewów, które nie występują na zajmowanej powierzchni. Usunięta zostanie natomiast pokrywa roślinności jednorocznej. Brak jest też potencjalnej możliwości aby zmiany klimatyczne obserwowane w ujęciu całego kraju oddziaływały w sposób negatywny na funkcjonowanie planowanej Inwestycji. W związku z powyższym przewiduje się, że realizacja, eksploatacja i likwidacja przedsięwzięcia, nie przyczyni się negatywnie w sposób istotny do pogłębiania zmian klimatu.

7. Opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

7.1. Elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy.

W granicach gminy zlokalizowane są częściowo dwa obszary Natura 2000:

- Cieszyńskie Źródła Tufowe PLH 240001,

• Beskid Śląski PLH 240005.

Obszar Natura 2000 Cieszyńskie Źródła Tufowe¹¹ jest obecnie jednym z najlepiej zachowanych i jedynym wykształconym na taką skalę obszarem występowania czynnych tufów wapiennych w południowej Polsce. Składa się z czterech oddzielnych obszarów, z których jeden – Las Grabicz – leży na terenie gminy. Na wzgórzach porośniętych lasami liściastymi bądź mieszanymi znajdują się źródła tworzące stałe lub okresowe strumienie, przy których odkładają się martwice wapienne, zwane tufami i trawertynami. Obszar Natura 2000 Beskid Śląski położony jest w Masywie Beskidu Śląskiego i w Kotlinie Żywieckiej, ma bardzo duże znaczenie dla zachowania bioróżnorodności. Zlokalizowano tu 17 typów siedlisk. Na jego terenie występuje szereg malowniczych form skalnych. Lasy to głównie sztuczne monokultury świerkowe. Naturalny las jodłowo-bukowo-świerkowy w wieku około 200 lat zachował się tylko na północno-zachodnich stokach Baraniej Góry (poza gminą Goleszów). Beskid Śląski charakteryzuje się największą liczbą jaskiń i schronisk skalnych w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Na obszarze stwierdzono także 8 Obszar posiada plan zachowań ochronnych ustanowiony Zarządzeniem Nr 38/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 31 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Cieszyńskie Źródła Tufowe, www.zpk.com.pl/index.php/o-nas/58-pk-bs. 9 Z najwyższymi szczytami: Skrzycznem (1257 m n.p.m.) oraz Baranią Górą (1220 m n.p.m.). 10 Pozostałe rezerваты w P.K. Beskid Śląski leżące poza gminą Goleszów to: Barania Góra – 383,04 ha, Czantoria – 97,71 ha, Wisła – 17,61 ha, stok Szyndzielni – 57,92 ha, Dolina Łańskiego Potoku – 46,89 ha i Kuźnie – 7,22 ha. Pozostałe, poza gminą Goleszów, to: Morzyk, Kamieniec i Skarpa Wiślicka. Zjawisko to zachodzi przy udziale mchów brunatnych i glonów. Takich jak: progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe oraz różnorodne formy osuwiskowe powierzchniowe i podziemne. swoistą ostoję typową dla puszczy karpackiej. Odnaleziono także liczne stanowiska rzadkich i zagrożonych roślin oraz bezkręgowców.

Na terenie gminy ogółem ustanowionych jest 11 pomników przyrody (łącznie chronionych jest 13 drzew):

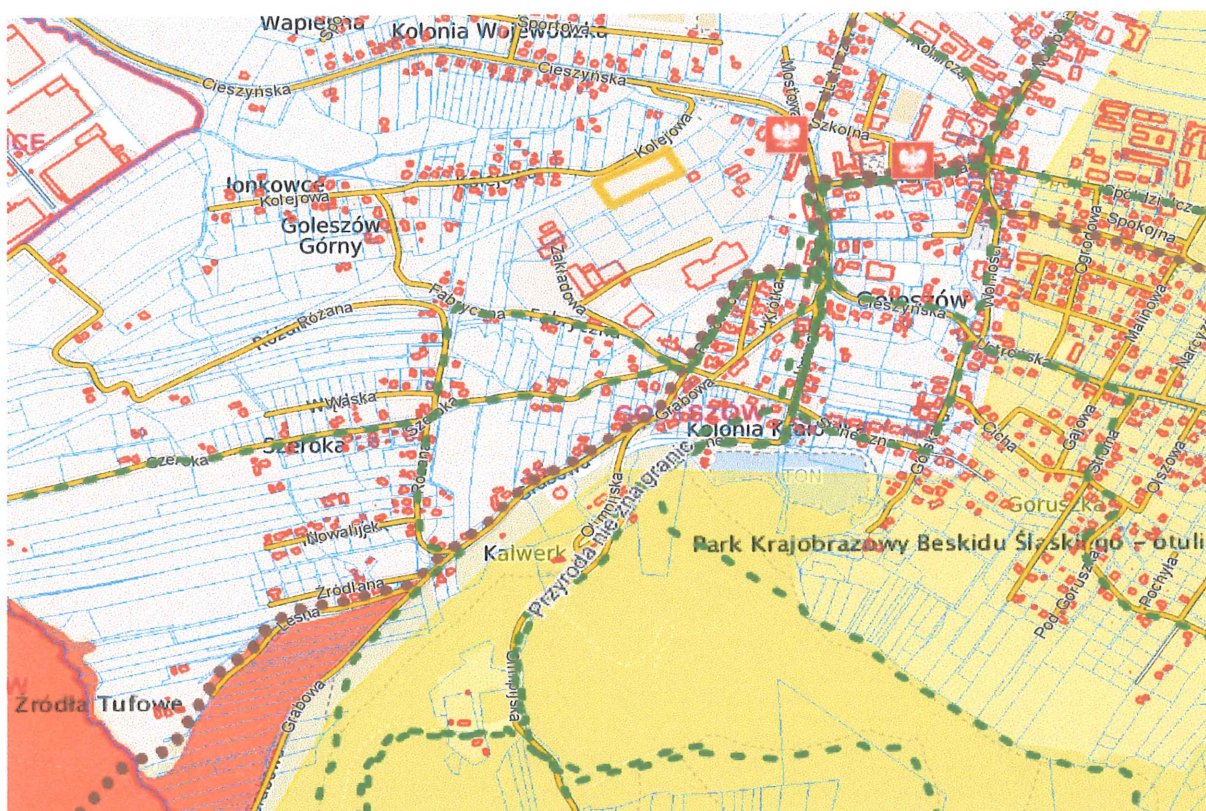
- cis pospolity 3 szt. (w Goleszowie i Cisownicy),
- dąb szypułkowy 2 szt. (w Bażanowicach i Dzięgielowie),
- buk zwyczajny (w Cisownicy), • klon polny (w Cisownicy),
- miłorząb japoński (w Bażanowicach),
- modrzew europejski (w Godziszowie),
- grupa drzew – lipa drobnolistna 2 szt. (w Cisownicy),

- grupa drzew – jesion wyniosły 2 szt. (w Goleszowie).

Stanowisko dokumentacyjne „Jasieniowa” ustanowione zostało w 2009 r. Celem ochrony jest zachowanie ze względów przyrodniczych, krajobrazowych, naukowych i dydaktycznych unikatowych odsłoneń fliszu karpackiego, w tym wapieni cieszyńskich, a także stanowisk rzadkich gatunków roślin i zwierząt. Użytek ekologiczny „Góra Tuł” został utworzony w 2007 roku. Zajmuje powierzchnię 6,94 ha na terenie części wschodnich i północnych zboczy góry Tuł w Lesznej Górnej. Powstał w celu ochrony naturalnych łąk storczykowych ze stanowiskami rzadko występujących gatunków roślin, ze względów przyrodniczych, naukowych, dydaktycznych oraz krajobrazowych. Większość tego terenu porasta roślinność łąkowa z chronionym mieczykiem dachówkowatym. Mniejsze powierzchnie zajmują zarośla o charakterze ciepłolubnym (np. tarnina i głóg) oraz zbiorowisko leśne z jaworem i bukiem. Gmina charakteryzuje się dużym bogactwem florystycznym. Na jej terenie, na kilku stanowiskach rośnie charakterystyczna dla Ziemi Cieszyńskiej cieszyńnianka wiosenna. Ponadto w gminie licznie występują storczykowate. W XXI w. na obszarze gminy Goleszów odnotowano około 25 gatunków storczyków, czyli ponad połowę występujących w Polsce. Pod tym kątem szczególne cenne, a nieobjęte ochroną są południowe zbocza góry Jasieniowa w Dzięgielowie ze stanowiskiem kruszczyka drobnolistnego i żłobika koralowatego rosnących w buczynie storczykowej. Ponadto zachodnie fragmenty wierzchołki góry Kowalok w Cisownicy z jedynymi na Pogórzu Śląskim stanowiskami storczyka drobnokwiatowego i kukułki bzowej oraz zalesiona wychodnia skalna w Lesznej Górnej przysiółku Parszywiec z licznymi roślinami chronionymi, m.in. storczykami bladym i męskim. Fauna gminy Goleszów jest równie bogata, choć poznana w niewystarczający sposób. Poza pospolitymi zwierzętami jak sarna, jeleni czy dzik obserwowano również szereg chronionych gatunków. Spośród ssaków na uwagę zasługują nietoperze oraz pilchowate. Bogaty jest również świat ptaków, szczególnie w obrębie góry Jasieniowa i góry Ostry. Cennymi przedstawicielami herpetofauny są traszka górską i karpacka obecne w obserwowane w okolicy zbiorników wodnych na górze Jasieniowa oraz gniewosz plamisty bytujący w okolicach skoczni narciarskich na tymże wzniesieniu. Na terenie gminy Goleszów obserwowano wiele chronionych gatunków 16 Na obszarze stanowiska dokumentacyjnego ustala się formy ochrony czynnej polegające na usuwaniu części krzewów i samosiewek drzew ze ścian skalnych, z uwzględnieniem wymagań ekologicznych zagrożonych i rzadkich gatunków roślin motyli i chrząszczy. Ich najcenniejsze siedliska to dawne kamieniołomy na górze Jasieniowa, łąki w obrębie gór Tuł i Kowalok. Dopiero poznawane bogactwo grzybów w gminie Goleszów nierozdzielnie związane jest z lasami i skałami wapiennymi w ich podłożu. Najcenniejsze pod tym względem są lasy

południowych zboczy góry Jasieniowa, gdzie występują m.in. chronione całkowicie maślak trydencki i borowik korzeniasty. Bogactwem grzybów wyróżnia się również góra Machowa oraz okolice rezerwatu „Zadni Gaj”.

Źródło „Strategia rozwoju Gminy Goleszów na lata 2016-2016”

Planowana inwestycja w, a granice form ochrony przyrody

Źródło: www.goleszow.pl

7.2. Właściwości hydromorfologiczne, fizykochemiczne, biologiczne i chemiczne wód.

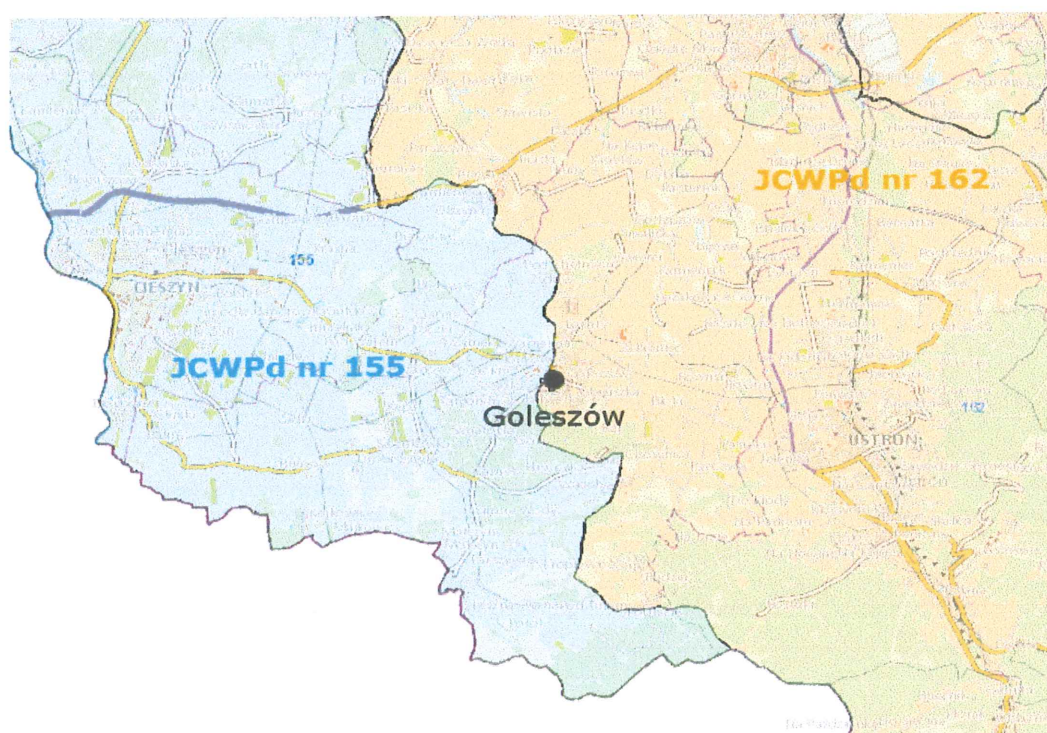
Wody powierzchniowe.

Obszar gminy Goleszów leży w zlewniach następujących jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP):

- JCWP Puńcówka (PLRW600012114369),
- JCWP Bobrówka (PLRW60001211449),
- JCWP Knajka (PLRW2000621115729),
- JCWP Bładnica (PLRW200062111529),
- JCWP Olza od Ropiczanki do granicy (PLRW60001411453),

- JCWP Wisła od Dobki do Bładnicy (PLRW20009211151),

Gminę Goleszów obejmują swoim zasięgiem Jednolitą Część Wód Podziemnych (JCWPd) nr 155 oraz nr 162. Numeracja ta dotyczy podziału kraju na jednolite części wód podziemnych obowiązujący od 1 stycznia 2016 roku. Przed rokiem 2016 obszar gminy Goleszów należał do JCWPd nr 140 oraz nr 143. Gmina Goleszów posiada dobrze rozwiniętą sieć hydrologiczną. Przez gminę przechodzi dział wodny pierwszego rzędu, rozdzielający zlewnie Odry oraz Wisły. Przebiega on od Małej Czantorii przez Tuł, Zadni Gaj, Machulę, Jasieniową, Centrum Goleszowa pod Chełm. Zachodnia część gminy należy do dorzecza Odry, natomiast wschodnia dorzecza Wisły. Dorzecze Odry jest reprezentowany przez prawe dopływy rzeki Olzy - Puńcówkę i Bobrówkę a dorzecze Wisły przez Radoń, Cisówkę, Rzeczycę, Cieplicę, Podłączankę, Kisielówkę i Kozakówkę

Źródło: Państwowa Służba Hydrogeologiczna

8. Opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Na terenie inwestycji, ani w jej bezpośrednim otoczeniu, nie występują obiekty zabytkowe nieruchome i archeologiczne, wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Śląskiego na podstawie przepisów Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. Nie występują również obiekty znajdujące się w Wojewódzkiej i Gminnej Ewidencji Zabytków.

9. Opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zrealizowane.

Pod względem ukształtowania morfologicznego gmina należy do Zewnętrznych Karpat Zachodnich. Część gminy należy do makroregionu – Pogórze Zachodniobeskidzkie i Mezoregionu – Pogórze Śląskie. Gmina leży w obrębie Beskidu Śląskiego. Najwyższym punktem w gminie jest położona na granicy z Czechami góra Ostry (709 m n.p.m.). Najniższe miejsce tworzy dolina Puńcówki (269 m n.p.m.) na granicy z miastem Cieszyn. Stąd maksymalna różnica wysokości na terenie gminy Goleszów wynosi 440 m. Wysokość terenów w gminie obniża się z południa na północ od wysokości przekraczającej 500 m n.p.m. u podnóża Małej Czantorii do około 300 m n.p.m. w północnej części gminy. W południowej części gminy występują formy osuwiskowe. W tej części gminy występuje krajobraz górski i przeważają zbocza o nachyleniu około 15°. Gminę dzieli na dwie części grzbiet wododziałowy pomiędzy zlewiskiem Odry i Wisły, który, biegnie od Małej Czantorii (866 m) przez Tuł (621 m), Jasieniową (520 m) i Chełm (464 m).

Teren inwestycji jest terenem przekształconym, byłej Cementowni Goleszów. Krajobraz był przekształcony w latach 50 XX wieku. Wtedy wybudowano budynki cementowni i wykonano utwardzenie terenu. Obecnie trwają prace rozbiórkowe budynków, porządkowanie terenu i przygotowanie pod następne inwestycje, m.in. Przedmiotowej. Nie planuje się usuwania drzew, ponieważ nie występują. Teren jednej z parcel jest porośnięty niską roślinnością.

10. Informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem.

Na wskazanym terenie, który zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego wsi Goleiszów jest terenem przemysłowym, usytuowane są hale produkcyjne innych podmiotów gospodarczych. Działalność jednej z firm sąsiadujących ma charakter produkcyjny – produkcja sztuczków plastikowych. Dwie pozostałe, dla swojej produkcji bądź usługi nie miały obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W związku z powyższym nie występuje kumulacja oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem.

11. Opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową.

Niepodjęcie przedsięwzięcia nie przynosi skutków ujemnych w zakresie ochrony środowiska. Teren przekształcony, utwardzony, brak roślinności.

Celem nadrzędnym jest ochrona środowiska. Wysoki stopień odzysku odpadów gumowych pozwoli na minimalizację ilości odpadów przeznaczonych do składowania na składowiskach odpadów oraz spełnienie ustawowych wymagań w związku z wykorzystaniem odpadów. Zgodnie z ustawą z dnia 11 maja 2001 roku o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, przedsiębiorcy mają obowiązek zapewnienia odzysku, w szczególności recyklingu odpadów opakowaniowych i poużytkowych. Zakład przetwarzania opon na produkty takie jak olej popirolityczny i sadza techniczna przyczyni się ograniczenia składowania odpadów problematycznych. Zużyte opony są jednym z największych problemów w gospodarowaniu odpadami w krajach wysoko rozwiniętych. Zasadniczy problem obciążenia środowiska naturalnego przez zużyte opony wiąże się z bardzo długim okresem naturalnego rozkładu gumy w warunkach środowiska naturalnego. Mieszanki gumowe stosowane do produkcji opon zawierają złożone z długich łańcuchów polimery, które ulegają biodegradacji w okresie do 100 lat. Łączny tonaż rocznej produkcji opon to około 22 mln. ton, natomiast w Polsce roczna produkcja opon osiąga wartość ok. 180 tys. ton.

Przez rozkład termiczny, możliwe jest odzyskanie użytecznych produktów w sposób przyjazny dla środowiska. W Polsce opony w całości lub części są spalane w specjalnie do tego celu przystosowanych piecach, głównie w cementowniach, a także w ciepłowniach. Celem pracy pieców w cementowniach jest produkcja klinkieru a

dosypywanie odpadów do wsadu może mieć miejsce w zakresie ograniczonym tak, aby nie zakłócić głównego celu pracy pieca, którym jest produkcja dobrego jakościowo klinkieru. Przyszłością dla ekologicznego i efektywnego zagospodarowania zużytych opon może być ich piroliza czyli specjalny proces w wyniku którego z opon otrzymuje się olej, węgiel (w postaci sadzy) oraz złom stalowy - krot.

Piroliza jest procesem rozkładu termicznego substancji prowadzonym poprzez poddawanie ich działaniu wysokiej temperatury, ale bez kontaktu z tlenem i innymi czynnikami utleniającymi. Jest to proces zazwyczaj wysokotemperaturowy. W trakcie pirolizy bardziej złożone związki chemiczne wchodzące w skład pirolizowanej substancji, ulegają rozkładowi do prostszych związków o mniejszej masie cząsteczkowej.

12. Opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania.

12.1. Wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego.

Lokalizacja projektowanego przedsięwzięcia jest korzystna z punktu widzenia terenu przeznaczonego w MPZP – tereny przemysłowe, teren przedsięwzięcia nie znajduje się w granicach form ochrony przyrody, podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody ani nie jest usytuowany w granicach obszarów Natura 2000. Celem wyboru była wysokosprawna produkcja oleju popirolitycznego, przy jednoczesnym, jak najmniejszym niekorzystnym wpływie na poszczególne komponenty środowiska.

Inwestor chce zainwestować w instalacje w zakresie przeróbki odpadów stwarzających problemy w zagospodarowaniu - zużytego ogumienia, odpadów gumowych. Przerobione opony oraz odpady gumowe mogą służyć jako surowiec do produkcji ścieru gumowego wytwarzanego w oparciu o technologię mechanicznego ścierania lub kruszenia gumy w niskich temperaturach (tzw. technologia kriogeniczna) powstający w ten sposób ścier lub granulaty wykorzystywany jest do produkcji nawierzchni asfaltowych. Część pozyskanego surowca może być wykorzystywana w przemyśle gumowym np. do produkcji dywaników samochodowych lub okładzin, z których wykonuje się np. boiska i place zabaw. Jednakże taki sposób zagospodarowania obejmie tylko niewielką część pozyskanych w ramach systemowej zbiórki opon. Przyszłością dla ekologicznego i efektywnego zagospodarowania

zużytych opon może być ich piroliza czyli specjalny proces w wyniku którego z opon otrzymuje się olej popirolityczny, sadza oraz złom stalowy. Olej będzie wykorzystywany w celu wytworzenia produktu końcowego (oleju popirolitycznego o właściwościach zbliżonych do oleju grzewczego) jako dodatku myjącego do oleju grzewczego. Wykorzystanie odpadowych opon i odpadów gumowych umożliwia produkcję oleju popirolitycznego i sadzy technicznej oraz innych produktów (np. limonen), które po niewielkiej obróbce mogą być stosowane na rynku, bez dodatkowych zabiegów typu rafinacja. Zatem zastosowanie procesu pirolizy przy użyciu odpadów pozwala na produkcję pełnowartościowego produktu.

W związku z powyższym nie przewiduje się wariantu alternatywnego dla tego przedsięwzięcia.

12.2. Racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska.

Zastosowane w przyjętym wariantcie budowy instalacji pirolizy spełnia wszelkie wymogi ochrony środowiska. Rozwiązania chroniące środowisko powodują minimalizację niekorzystnego oddziaływania na środowisko. Wytwarzany gaz popirolityczny będzie wykorzystywany do ogrzewania reaktora pirolitycznego oraz do produkcji energii elektrycznej. Gaz będzie oczyszczany przed spalaniem, natomiast ciepło spalin będzie odzyskiwane w wymienniku ciepła i wykorzystywane w procesie technologicznym.

Racjonalny wariant, czyli budowa hali i montaż instalacji, będzie najkorzystniejszy dla środowiska ze względu na zagospodarowanie odpadów gumowych w postaci opon, co ograniczy w znaczny sposób ich składowanie na składowiskach odpadów.

13. Określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Planowane przedsięwzięcie nie powoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko. Emisja zanieczyszczeń pyłowo – gazowych oraz emisja hałasu nie spowodują oddziaływania transgranicznego, uciążliwość inwestycji będzie zamykała się w granicach działki, do której Inwestor posiada tytuł prawny, dodatkowo znaczna odległość od granicy uniemożliwia takie oddziaływanie. Przy właściwej eksploatacji

projektowanej inwestycji nie przewiduje się wystąpienia nadzwyczajnego zagrożenia dla środowiska. Zakład przetwarzania zużytych opon w procesie pirolizy, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, nie zalicza się do zakładów o zwiększonym ryzyku lub zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Nie istnieje zatem obowiązek sporządzenia, zgodnie z art. 251 ustawy Prawo ochrony środowiska, programu zapobiegania awariom. Nie ma również obowiązku sporządzania zgodnie z art. 253 w/w ustawy – raportu o bezpieczeństwie.

Olej popirolityczny będzie magazynowany w zbiornikach o pojemności 2 x 5000 l. Ilość ta nie przekracza progu 2500 Mg dla zakładów o zwiększonym ryzyku oraz progu 25 000 Mg dla zakładów o dużym ryzyku dla magazynowania produktów naftowych. Ilość zgromadzonego gazu popirolitycznego jako substancji skrajnie łatwopalnej nie jest większa niż 50 Mg dla zakładów o zwiększonym ryzyku oraz nie jest większa niż 200 Mg dla zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Inwestor będzie przeprowadzał niezbędne czynności, modernizacje mające na celu zapobiegnięcie awariom, których skutki mogą wpłynąć niekorzystnie na środowisko. Są to m. in. modernizacje, naprawy i kontrole których celem jest nie tylko utrzymanie sprawnych maszyn lecz usunięcie usterek mogących być w przyszłości powodem zaistnienia awarii oraz systematyczne przeprowadzanie kontroli poszczególnych urządzeń wchodzących w skład instalacji. Instalacja będzie wyposażona w czujniki pomiaru ciśnienia, temperatury, przepływu, zawory regulacyjne oraz zawory bezpieczeństwa. Cały proces pirolizy, wraz z operacjami rozdrabniania surowców, będzie objęty systemem centralnego sterowania, monitoringu i wizualizacji poszczególnych parametrów procesowych. System taki pozwoli na wczesne wykrywanie nieprawidłowości i zapobieganie nieprawidłowościom w poszczególnych operacjach mających wpływ na pracę całej instalacji. Taki centralny system umożliwi skuteczne zapobieganie powstawaniu sytuacji awaryjnych.

System powiadamiania o awariach będzie tak skonstruowany, że wysyłane będą sygnały do odpowiednich urządzeń w instalacji, które spowodują zatrzymanie podawania odpadów do reaktora. Gaz przekierowany zostanie w takiej sytuacji do zbiorników buforowych gazu. Gaz będący w układzie pozostaje tam dzięki zastosowaniu zaworów jednokierunkowych, natomiast gaz z reaktora kierowany jest do zbiornika buforowego. W przypadku konieczności wejścia do wnętrza reaktora przez obsługę, reaktor jest przedmuchiwany gazem inertnym (np. azotem) w celu usunięcia resztek gazu popirolitycznego. W związku z powyższym nie nastąpi

niekontrolowana emisja szkodliwych substancji do powietrza atmosferycznego w dużej ilości. Niemniej jednak instalacja będzie wyposażona w sieć zaworów bezpieczeństwa, z których upust gazu będzie możliwy. Wyłącznie dla takich sytuacji została określona emisja zanieczyszczeń do środowiska. W przypadku pożaru przewidziano realizację zbiornika wody p.poż o pojemności do 500 m³ zlokalizowanego na parcelach objętych inwestycją.

Projektowana budowa nie będzie miała istotnego wpływu na środowisko przyrodnicze. W bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji nie znajdują cenne przyrodniczo siedliska flory i fauny. Wytwarzane odpady komunalne zbierane są w pojemnikach ustawionych na terenie zakładu i okresowo usuwane, nie będą powodowały zanieczyszczenia środowiska. Odpady przemysłowe będą magazynowane w specjalnie przeznaczonych do tego celu miejscach magazynowania. Poziom hałasu będzie spełniał wymogi wg obowiązujących przepisów. W projektowanym obiekcie nie przewiduje się stosowania urządzeń, które mogłyby spowodować przekroczenie dopuszczalnego poziomu oddziaływania pola elektromagnetycznego. Z tytułu oddziaływania wszystkich elementów na środowisko, granica oddziaływania planowanego przedsięwzięcia Zakładu przetwarzania odpadów gumowych na środowisko w fazie budowy i eksploatacji zamyka się w obszarze działki Inwestora.

14. Uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu.

Oddziaływanie na ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze

W rejonie planowanego przedsięwzięcia nie ma siedlisk przyrodniczych, skupisk grzybów. Planowane przedsięwzięcie nie koliduje z chronionymi elementami środowiska przyrodniczego. Nie występują drzewa.

W pobliżu inwestycji nie znajdują się budynki mieszkalne dlatego eksploatacja instalacji nie będzie uciążliwa dla terenów mieszkaniowych. Na terenie planowanego przedsięwzięcia nie ma miejsc lęgowych zwierząt. W planowanym przedsięwzięciu wyklucza się ujemne oddziaływanie na wodę z uwagi na prowadzenie procesu bez możliwości zanieczyszczenia gruntu i wód gruntowych. Emisja do atmosfery będzie niezorganizowana ze środków transportu oraz ze spalania gazu opałowego i paliwa pomocniczego. Na terenie nie znajdują się siedliska zwierząt, nie stwierdzono występowania grzybów. Teren, na którym realizowana jest inwestycja jest terenem przemysłowym, przekształconym. Woda używana do celów technologicznych jedynie w przypadku uzupełnienia obiegów wody chłodzącej.

Na omawianym terenie nie występują obszary chronione akustycznie. Mimo to zastosowane będą następujące rozwiązania techniczne, aby wyeliminować ewentualne uciążliwości:

- rozdrabnianie odpadów wyłącznie w porze dziennej,
- ograniczenie czasu pracy silników maszyn budowlanych i samochodów na biegu jałowym,
- stosowanie odpowiedniego systemu pracy i wyłączanie silniki urządzeń nie pracujących w danej chwili,
- minimalizowanie czasu pracy silników na najwyższych obrotach,
- stosowanie nowoczesnego wyciszonego sprzętu budowlanego i transportowego,
- wykonywanie prac o zwiększonej emisji hałasu, w porze dziennej w godzinach 6 – 22.

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, klimat i krajobraz.

Wpływ przedsięwzięcia na klimat i krajobraz nie będzie negatywny. W wariantcie projektowanym powierzchnia ziemi jest w pełni chroniona. Ingerencja w powierzchnię ziemi nastąpi na etapie realizacji przedsięwzięcia i będzie związana z posadowieniem obiektów technologicznych. Projektowana hala wraz z infrastrukturą nie będzie oddziaływać na krajobraz. Teren, na którym będzie realizowana inwestycja jest całkowicie przekształcony – była Cementownia, otoczony terenami zagospodarowanymi przemysłowo, w północnej części znajdują się tory kolejowe.

Oddziaływanie na dobra materialne.

Inwestycja nie będzie zrealizowana w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących budynków mieszkalnych. Planowana Inwestycja nie będzie w żaden sposób oddziaływała na dobra materialne.

Oddziaływanie na zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków.

Planowana inwestycja nie będzie oddziaływać na zabytki i krajobraz kulturowy.

15. Opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia.

Przy właściwej eksploatacji projektowanej inwestycji nie przewiduje się wystąpienia nadzwyczajnego zagrożenia środowiska. W hali nie przewiduje się lokalizowania na zewnątrz budynków urządzeń, które mogłyby spowodować przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu. Zastosowane energooszczędne rozwiązania projektowe pozwolą na racjonalne gospodarowanie energią. Poziom hałasu będzie spełniał wymogi wg obowiązujących przepisów. W projektowanym obiekcie nie przewiduje się stosowania urządzeń, które mogłyby spowodować przekroczenie dopuszczalnego poziomu oddziaływania pola elektromagnetycznego.

Aby uniknąć, zapobiec lub ograniczyć ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko kierownictwo zakładu będzie okresowo edukować i doskonalić wiedzę personelu w tym zakresie. W procesie technologicznym stosowane będą surowce nie stwarzających zagrożenia – odpady inne niż niebezpieczne. Stosowany będzie całodobowy monitoring pracy instalacji, oraz monitoring emisji zanieczyszczeń do powietrza. Zbiorniki do magazynowania będą posiadały stosowne zabezpieczenia. Czas przejazdu pojazdów będzie ograniczony tak, aby wyeliminować zbędne trasy oraz jałową pracę silników w czasie czynności rozładunku, załadunku i postoju. Przeglądy eksploatacyjne i remonty urządzeń technicznych ciągu technologicznego wykonywane będą na bieżąco. W zakładzie przestrzegane będą aktualne przepisy prawne w zakresie ochrony powietrza, gospodarki odpadami oraz odprowadzaniem ścieków.

Wszystkie powyższe działania skutecznie zminimalizują możliwość wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko.

16. Analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem.

Nie przewiduje się wystąpienia konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa występuje w

znacznej odległości od Inwestycji. Zakład zlokalizowany będzie na terenach przemysłowych, a wartości stężeń dopuszczalnych będą dotrzymane zgodnie z poniższymi tabelami.

17. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Raport o oddziaływaniu na środowisko dla przedmiotowej inwestycji został opracowany na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w celu uzyskania przez inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu odzysku odpadów innych niż niebezpieczne wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, na parcelach 1348/82, 1348/85, 1348/86, 1348/87, 1348/89, w Goleszowie.” Jest elementem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia prowadzonego celem wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Przedmiotowa inwestycja zlokalizowana jest w województwie śląskim, w powiecie cieszyńskim, gminie Goleszów, miejscowości Goleszów. Zakład zlokalizowany będzie na istniejącym utwardzonym terenie, w miejscu byłej cementowni Goleszów. W wybudowanej hali planuje się uruchomić dwie linie instalacji do tzw. krakingu (pirolizy), tj.: odzysku ze zużytych opon surowców, które będą przekazywane odbiorcom. Planuje się postawić kontenerowe biuro, pomieszczenia socjalne oraz magazyn. Ruch będzie odbywał się po istniejących utwardzonych placach dojazdowych, manewrowych i parkingach.

Źródłem zanieczyszczeń do powietrza na terenie analizowanego zakładu będzie proces pirolizy, lecz przy zastosowaniu odpowiednich filtrów będzie on pomijalnie mały. Zanieczyszczenia z produkcji odprowadzane będą systemem odciągów stanowiskowych do emitora.

Postępowanie z odpadami będzie zgodne ustawą o odpadach. Woda do celów socjalno-bytowych będzie pobierana z wodociągu, pobór wody do celów technologicznych nie występuje. Ścieki bytowe odprowadzane będą do szczelnego zbiornika bezodpływowego i okresowo wywożone przez odpowiedniego przedsiębiorcę. Ścieki technologiczne nie będą powstawały, gdyż w instalacjach woda do chłodzenia będzie miała obieg zamknięty. Wody opadowe i roztopowe z terenów

utwardzonych i dachu odprowadzane będą do dołów chłonnych. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 7 listopada 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody nie przewiduje wymogu prowadzenia pomiarów emisji substancji z instalacji do pirolizy odpadów. Również emisja z generatora prądu oraz palników podgrzewacza nie jest objęta koniecznością wykonywania pomiarów, ze względu na brak konieczności posiadania pozwolenia na wprowadzanie pyłów i gazów do powietrza atmosferycznego.

Lokalizacja inwestycji została wybrana ze względu na jej usytuowanie w typowym obszarze przemysłowym oddalonym od okolicznych mieszkańców. Przy wyborze technologii kierowano się natomiast jej bezpieczeństwem, niezawodnym systemem doczyszczania gazów odlotowych oraz rozwiązaniami zapewniającymi zupełną szczelność instalacji. Wariant niepodjęcia przedsięwzięcia byłby niekorzystny w aspekcie zagospodarowania odpadów gumowych (zużytych opon), globalnej emisji zanieczyszczeń energetycznych do atmosfery oraz zanieczyszczeń gleby. Z odpadów nie można byłoby odzyskać cennych produktów paliwowych stanowiących źródło energii cieplnej i elektrycznej. Ponadto w zakładzie nie zostaną stworzone nowe miejsca pracy dla członków społeczności lokalnej.